

नं० २४  
सनातनधर्मसभा  
किरातर्त्तनीयम् - न. शा.

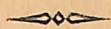
२५/७२







किराताकुर्नीयम् ।



महाकविभारविजितम् ।



कलिकाताराजधान्याम् ।

श्रीशुतभुवनचन्द्रवसाकसंस्थापितसंवादज्ञानरत्नाकराख्य

यन्त्रे तद्द्वारैव

१८२५ संवत्सरे

मुद्रितम् ।

इ० १८६८ ।







## किरातार्जुनीयम् ।

प्रथमः सर्गः ।

श्रियः कुरूणासधिपस्य पालनीं प्रजासु वृत्तिं यमयुक्ता वेदितुम् ।  
 स वर्णिलिङ्गी विदितः समाययौ युधिष्ठिरं द्वैतवने वनेचरः ॥ १ ॥  
 कृतप्रणामस्य मर्ही महीभुजे जितां सपत्नेन निवेदयिष्यतः ।  
 न विव्यथे तस्य मनो नहि प्रियं प्रवक्तुमिच्छन्ति सृषा हितैषिणः ॥ २ ॥  
 द्विषां विधाताय विधातुमिच्छतो रहस्यनुज्ञामधिगम्य भूष्यतः ।  
 स सौष्ठवौदार्यविशेषशालिनीं विनिश्चितार्थामिति वाचमाददे ॥ ३ ॥  
 क्रियासु युक्तैर्नृप चारचक्षुषो न वञ्चनीयाः प्रभवोऽनुजीविभिः ।  
 अतोऽहं हि चक्षुमसाधु साधु वा हितं मनोहारि च दुर्लभं वचः ॥ ४ ॥  
 स किं सखा साधु न शास्ति योऽधिपं हितान्न यः संश्रुते सकिम्बुः ।  
 सदानुकूलेषु हि कुर्वते रतिं दृष्टेष्वात्म्येषु च सर्वसम्पदः ॥ ५ ॥  
 निसर्गदुर्बोधमबोधविक्षावाः क्व भूपतीनाञ्चरितं क्व जन्तवः ।  
 तवानुभावोऽयमवेदि यन्मया निगूढतत्त्वं नयवत्सं विद्विषाम् ॥ ६ ॥  
 विशङ्कमानो भवतः पराभवं दृष्टासनस्योऽपि वनाधिवासिनः ।  
 दुरोदरच्छद्मजितां समीहते नयेन जेतुञ्जगतीं सुयोधनः ॥ ७ ॥  
 तथापि जिह्मः स भवज्जिगीषया तनोति शुभ्रं गुणसम्पदा यशः ।  
 समुन्नयन् भूतिमनार्थसङ्गमाद्वरं विरोधोऽपि समं महात्मभिः ॥ ८ ॥  
 कृतारिषङ्गजयेन मानवीमगम्यरूपां पदवीं प्रपित्सुना ।  
 विभज्य नक्तन्दिवसस्तन्द्रिणा वितन्यते तेन नयेन पौरुषम् ॥ ९ ॥  
 सखीनिव प्रीतियुजोऽनुजीविनः समानमानान् सुहृदश्च बन्धुभिः ।  
 स सन्ततं दर्शयते गतस्त्रयः कृताधिपत्यामिव साधु बन्धुताम् ॥ १० ॥



असक्तमाराधयतो यथायथं विभज्य भक्त्या समपञ्चपातया ।  
 गुणानुरागादिव सख्यमीयवान्न बाधतेऽस्य त्रिगणः परस्परम् ॥ ११ ॥  
 निरत्ययं साम न दानवर्जितं न भूरि दानं विरह्य सत्क्रियाम् ।  
 प्रवर्तते तस्य विशेषशालिनी गुणानुरोधेन विना न सत्क्रिया ॥ १२ ॥  
 वस्त्रानि वाञ्छन् वशी न मन्युना स्वधर्म् इत्येव निवृत्तकारणः ।  
 गुरुपदिष्टेन रिपौ सुतेऽपि वा निहन्ति दण्डेन स धर्म्मविश्वम् ॥ १३ ॥  
 विधाय रक्षान् परितः परेतरानशङ्किताकारमुपैति शङ्कितः ।  
 क्रियापवर्गेष्वनुजीविषात्कृताः कृतज्ञतामस्य वदन्ति सम्पदः ॥ १४ ॥  
 अनारतन्तेन पदेषु लम्बिता विभज्य सम्यग्विनियोगसत्क्रियाः ।  
 फलान् पायाः परिहृतायतीरुपेत्य सङ्घर्षमिवार्थसम्पदः ॥ १५ ॥  
 अनेकराजन्यरथाश्वसङ्कुलं तदीयमास्थाननिकेतनाजिरम् ।  
 नयत्युगमच्छदगन्धिरार्द्रताम्भृशं नृपोपायनदन्तिनां मदः ॥ १६ ॥  
 सुखेन लब्धाद्धतः कृषीवलैरकष्टपत्न्या इव शस्यसम्पदः ।  
 वितन्वति क्षेममदेवमाटकाश्चिराय तस्मिन् कुरवश्चासति ॥ १७ ॥  
 चदारकीर्त्तैरुदयं दयावतः प्रशान्तबाधं दिशतोऽभिरक्षया ।  
 स्वयम्प्रदुग्धेस्य गुणैरुपस्तुता वस्त्रपमानस्य वस्त्रानि मेदिनी ॥ १८ ॥  
 महौजसो मानधनाधनाञ्चिता धनुर्भृतः संयति लब्धकीर्त्तयः ।  
 नसंहतास्तस्य नभिन्नवृत्तयः प्रियाणि वाञ्छन्त्यसुभिः समीहितम् ॥ १९ ॥  
 महीभृतां सञ्चरितैश्चरैः क्रियाः स वेद निःशेषमशेषितक्रियः ।  
 महोदयैस्तस्य हितानुबन्धिभिः प्रतीयते धातुरिवेहितं फलैः ॥ २० ॥  
 न तेन सज्यं क्वचिदुद्यतन्धनुः कृतन्न वा कोपविजिह्वमाननम् ।  
 गुणानुरागेण शिरोभिरुह्यते नराधिपौष्पात्यमिवास्य शासनम् ॥ २१ ॥  
 स यौवराज्ये नवयौवनोद्धतं निधाय दुःशासनमिद्वशासनः ।  
 मखेष्वखिन्नोऽनुमतः पुरोधसा धिनोति हृदयेन हिरण्यरेतसम् ॥ २२ ॥  
 प्रलीनभूपालमपि स्थिरायति प्रशामदावारिधि मण्डलम्बुवः ।  
 स चिन्तयत्येव भियस्वदेष्टीरहो दुरन्ता बलवद्विरोधिता ॥ २३ ॥  
 कथाप्रसङ्गेन जनैरुदाहृतादनुष्मृताखण्डलसूनुविक्रमः ।  
 तवाभिधानाद्ययते नताननः स दुष्महान्मन्त्रपदादिवोरगः ॥ २४ ॥



तदाशु कर्त्तुं त्वयि जिह्ममुद्यते विधीयतान्तत्र विधेयमुत्तरम् ।  
 परप्रणीतानि वचांसि चिन्वतां प्रवृत्तिसाराः खलु मादृशाङ्गिरः ॥ २५ ॥  
 इतीरयित्वा गिरमात्तसत्क्रिये गतेऽथ पत्न्यौ वनसन्निवासिनाम् ।  
 प्रविश्य कृष्णासदनम्यहीभुजा तदाचचक्षेऽनुजसन्निधौ वचः ॥ २६ ॥  
 निशस्य सिद्धिं द्विषतामपाकृतीस्ततस्ततस्त्या विनियन्तुमक्षमा ।  
 नृपस्य मन्तुव्यवसायदीपिनीरुदाजहार ह्रुपदात्मजा गिरः ॥ २७ ॥  
 भवादृशेषु प्रमदाजनोदितं भवत्यधिक्षेप इवानुशासनम् ।  
 तथापि वक्तुं व्यवसाययन्ति मां निरस्तनारीसमया दुराधयः ॥ २८ ॥  
 अखण्डमाखण्डलतुल्यधामभिश्चिरं धृता भूपतिभिः स्ववंशजैः ।  
 त्वयात्महस्तेन मही मदच्युता मतङ्गजेन स्वगिवापवर्जिता ॥ २९ ॥  
 व्रजन्ति ते मूढधियः पराभवमभवन्ति मायाविषु ये न मायिनः ।  
 प्रविश्य हि भ्रान्ति शठास्तथाविधानसंवृताङ्गान्निशिता द्वेषवः ॥ ३० ॥  
 गुणानुरक्तामनुरक्तसाधनः कुलाभिमानी कुलजां नराधिपः ।  
 परैस्त्वदन्यः क इवापहारयेन्मनोरमामात्मबधूनिव श्रियन् ॥ ३१ ॥  
 भवन्तमेतर्हि मनस्विगर्हिते विवर्त्तमानं नरदेव वर्त्मनि ।  
 कथन्न मन्युर्जलयत्युदीरितः शमीतरुं शुष्कमिवाग्निरुच्छिखः ॥ ३२ ॥  
 अवन्ध्यकोपस्य विहन्तुरापदाम्भवन्ति वय्याः स्वयमेव देहिनः ।  
 अमर्षमून्येन जनस्य जन्तुना न जातहार्द्देन न विद्विषादरः ॥ ३३ ॥  
 परिभ्रमंल्लोहितचन्दनोचितः पदातिरन्तर्गिरिरेणुरुषितः ।  
 महारथः सत्यधनस्य मानसं दुनोति नो कञ्चिदयं वृकोदरः ॥ ३४ ॥  
 विजित्य यः प्राज्यमयच्छदुत्तरान् कुरुनकुप्यं वसु वासवोपमः ।  
 स वल्कवासांसि तवाधुना हरन् करोति मन्युन्न कथन्मनस्त्रयः ॥ ३५ ॥  
 वनान्तश्रय्याकठिनीकृतकृती कचाचितौ विष्वगिवागजौ गजौ ।  
 कथं त्वमेतौ धृतिसंयमौ यमौ विलोकयन्तुस्त्वहसे न बाधितुम् ॥ ३६ ॥  
 इमामहं वेद न तावकीं धियं विचित्ररूपाः खलु चित्तवृत्तयः ।  
 विचिन्तयन्त्या भवदापदां परां व्रजन्ति चेतः प्रसभममाधयः ॥ ३७ ॥  
 पुराधिरूढः श्रयन्महाधनं विबोध्यसे य स्तुतिगीतिमङ्गलैः ।  
 अदम्यदर्भाभिः श्रय्य स स्थलीं जहासि निद्रामशिशैः शिवास्तैः ॥ ३८ ॥



पुरोपनीतं नृप रामणीयकं द्विजातिशेषेण यदेतदन्वसा ।  
 तदद्य ते वन्यफलाग्निनः परं परैति कार्श्यं यशसा समं वपुः ॥ ३८ ॥  
 अनारतं यौ मणिपीठशायिनावरञ्जयद्राजशिरःस्त्रजां रजः ।  
 निषीदतस्तौ चरणौ वनेषु ते मृगद्विजालूनश्लिखेषु वर्हिषाम् ॥ ४० ॥  
 द्विषन्निमित्ता यदिदं दशा ततः समूलमुन्मूलयतीव मे मनः ।  
 परैरपथ्यासितवीर्यसम्पदां पराभवोऽप्युत्सव एव मानिनाम् ॥ ४१ ॥  
 विहाय शान्तिं नृपधाम तत्पुनः प्रसीद सन्नेहि वधाय विद्विषाम् ।  
 व्रजन्ति शतूनवधूय निःस्पृहाः शमेन तिष्ठिं सुनयो न भूयतः ॥ ४२ ॥  
 पुरःसरा धामवतां यशोधनाः सुदुःसहं प्राप्य निकारमीदृशम् ।  
 भवादृशाच्चेदधिकुर्वते रतिं निराश्रया हन्त हता मनस्विता ॥ ४३ ॥  
 अथ क्षमासेव निरस्तविक्रमश्चिराय प्रथ्येपि सुखस्य साधनम् ।  
 विहाय लक्ष्मीप्रतिलक्ष्मकान्त्युक्कञ्जटाधरः सन् जुञ्जधीह पावकम् ॥ ४४ ॥  
 न समयपरिरक्षणं क्षमं ते निवृत्तिपरेषु परेषु भूरिधान्नः ।  
 अरिषु हि विजयार्थिनः क्षितीशा विदधति सोपधि सन्धिदूषणानि ॥ ४५ ॥  
 विधिसमयनियोगाद्दीप्तिसंहारजिह्वां शिथिलवसुमगाधे मग्नमापत्ययोधौ ।  
 रिपुतिमिरमुदस्योदीयमान्दिनादौ दिनकृतमिव लक्ष्मीस्त्वां समभ्येतु भूयः ॥ ४६ ॥  
 इति श्रीभारविष्णुतौ किरातार्जुनीये महाकाव्ये प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

## द्वितीयः सर्गः ।

विहितां प्रियया मनःप्रिया मय निश्चित्य गिरङ्गरीयसीम् ।  
 उपपत्तिमदूर्जिताश्रयं नृपमूचे वचनं वृकोदरः ॥ १ ॥  
 यदवोचत वीक्ष्य मानिनी परितः स्नेहमयेन चक्षुषा ।  
 अपि वागधिपस्य दुर्वचं वचनं तद्विदधीत विस्मयम् ॥ २ ॥  
 विषमोऽपि विगाह्यते नयः कृततीर्थः पयसामिवाश्रयः ।  
 स तु तत्र विशेषदुर्लभः सदुपन्यस्यति कृत्यवत्स्यः ॥ ३ ॥  
 परिणामसुखे गरीयसी व्ययकेऽस्मिन् वचसि क्षतौजसाम् ।  
 अतिवीर्यवतीव भेषजे वज्ररत्नीयसि दृश्यते गुणः ॥ ४ ॥



इयमिष्टगुणाय रोचतां रुचितार्था भवतेऽपि भारती ।  
 ननु वक्तृविशेषनिःस्पृहा गुणगृह्या वचने विपश्चितः ॥ ५ ॥  
 चतसृष्वपि ते विवेकिनी नृप विद्यासु निरूढिमागता ।  
 कथमेत्य सतिर्विपर्ययं करिणी पङ्कमिवावसीदति ॥ ६ ॥  
 विधुरं किमतः परं परैरवगीतां गमिते दशामिमां ।  
 अवसीदति यत्सुरैरपि त्वयि सम्भावितवृत्ति पौरुषम् ॥ ७ ॥  
 द्विषतामुदयः सुमेधसा गुरुरस्वन्तरः सुमर्षणः ।  
 न महानपि भूतिमिच्छता फलसम्पत्प्रवणः परिचयः ॥ ८ ॥  
 अचिरेण परस्य भूयसीं विपरीतां विगणय्य चात्मनः ।  
 क्षययुक्तिसुपेक्षते ह्यती कुरुते तत्प्रतिकारमन्यथा ॥ ९ ॥  
 अनुपालयतामुद्देक्षतीं प्रभुशक्तिं द्विषतामनीहया ।  
 अपयान्यचिरान्महीभुजां जननिर्वादभयादिव श्रियः ॥ १० ॥  
 क्षययुक्तमपि स्वभावजं दधतं धाम शिवं समृद्धये ।  
 प्रणमन्यनपायमुल्लितं प्रतिपञ्चन्मिव प्रजा नृपम् ॥ ११ ॥  
 प्रभवः खलु कोपदण्डयोः कृतपञ्चाङ्गविनिर्णयो नयः ।  
 स विधेयपदेषु दक्षतां नियतिं लोक इवानुबध्यते ॥ १२ ॥  
 अभिमानवतो मनस्विनः प्रियमुच्चैः पदमारुरुक्षतः ।  
 विनिपातनिवर्त्तनक्षयं तदमालम्बनमालपौरुषम् ॥ १३ ॥  
 विपदोऽभिभवत्यविक्रमं रहयत्यापदुपेतमायतिः ।  
 नियता लघुता निरायतेरगरीयान्न पदं नृपश्रियः ॥ १४ ॥  
 तदलं प्रतिपच्चमुन्नतेवरलम्बत्र व्यवसायवन्धताम् ।  
 निवसन्ति पराक्रमाश्रया न विषादेन समं समृद्धयः ॥ १५ ॥  
 अय चेदवधिः प्रतीक्ष्यते कथमाविष्कृतजिह्मवृत्तिना ।  
 धृतराष्ट्रसुतेन सुत्यजाश्चिरमास्ताद्य नरेन्द्र सम्पदः ॥ १६ ॥  
 द्विषता विहितं त्वयाथवा यदि लब्धा पुनरात्मनः पदम् ।  
 जननाथ तवानुजन्मनां कृतमाविष्कृतपौरुषैर्भुजैः ॥ १७ ॥  
 मदसिक्तमुखैर्हृगाधिपः करिर्भिवर्त्तयते स्वयं हतैः ।  
 लघयन् खलु तेजसा जगन्न महानिच्छति भूतिमन्यतः ॥ १८ ॥



अभिमानधनस्य गत्वैरसुभिः स्थास्तु यशस्विचीघतः ।  
 अचिरांशुविलासचञ्चला ननु लक्ष्मीः फलमानुषङ्गिकम् ॥ १८ ॥  
 ज्वलितं न हिरण्यरेतसं चयमास्कान्दति भस्मनां जनः ।  
 अभिभूतिभयादसूनतः सुखमुष्कान्ति न धाम मानिनः ॥ २० ॥  
 किमपेक्ष्य फलं परोधरान् ध्वनतः प्रार्थयते मृगाधिपः ।  
 प्रकृतिः खलु सा महीयसः सहते नान्यसमुन्नतिं यया ॥ २१ ॥  
 कुरु तन्मतिमेव विक्रमे नृप निर्धूय तसः प्रमादजम् ।  
 भ्रुवमेतद्वेहि विद्विषां त्वदनुत्साहहता विपत्तयः ॥ २२ ॥  
 द्विरदानिव दिग्विभावितांश्चतुरस्तोयनिधीनिवायतः ।  
 प्रसहेत रणे तवानुजान् द्विषतां कः शतमन्युतेजसः ॥ २३ ॥  
 ज्वलतस्तव जातवेदसः सततं वैरिघ्नतस्य चेतसि ।  
 विदधातु शमं शिवेतरा रिपनारीनयनास्तु सन्ततिः ॥ २४ ॥  
 इति दर्शितविक्रियं सुतं मरुतः कोपपरीतमानसम् ।  
 उपसान्त्वयितुं महीपतिर्द्विरदं दुष्टमिवोपचक्रमे ॥ २५ ॥  
 अपवर्ज्यतविश्वे शुशौ हृदयग्राहिणि मङ्गलास्पदे ।  
 विमला तव विस्तरे गिरां मतिरादर्श इवाभिदृश्यते ॥ २६ ॥  
 स्फुटता न प्रदैरपाकृता नच न स्वीकृतमर्थं गौरवम् ।  
 रचिता पृथगर्थता गिरां नच सामर्थ्यमपोहितं क्वचित् ॥ २७ ॥  
 उपपत्तिरुदाहृता बलादनुमानेन न चागमः क्षतः ।  
 इदमीदृगनीदृगाशयः प्रसभं वक्तु सुपक्रमेत कः ॥ २८ ॥  
 अविलम्बतया तथापि मे हृदयं निर्णयमेव धावति ।  
 अवसाययितुं क्षमाः सुखं न विधेयेषु विशेषसम्पदः ॥ २९ ॥  
 सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम् ।  
 दृणते हि विमृष्यकारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव सम्पदः ॥ ३० ॥  
 अभिवर्षति योऽनुपालयन् विधिवीजानि विवेकवारिणा ।  
 स सदा फलशालिनीं क्रियां शरदं लोक इवाधितिष्ठति ॥ ३१ ॥  
 शुचि भूषयति श्रुतं वपुः प्रसन्नसस्य भवत्यलङ्किया ।  
 प्रशमाभरणं पराक्रमः स नयापादितसिद्धिभूषणः ॥ ३२ ॥



मतिभेदतमस्तिरोहिते गहने ह्यविधौ विवेकिनाम् ।

सुकृतः परिशुद्ध आगमः कुरुते दीप इवार्थदर्शनम् ॥ ३३ ॥

सृष्टणीयगुणैर्महात्मभिश्चरिते वर्त्मनि यच्छतां मनः ।

विधिहेतुरहेतुरागसां विनिपातोऽपि समः समुन्वते ॥ ३४ ॥

शिवमौपयिकं गरीयसीं फलनिष्पत्तिमदूषितायतीम् ।

विगणय्य नयन्ति पौरुषं विजितक्रोधरया जिगीषवः ॥ ३५ ॥

अपनेयमुदेतुमिच्छता तिमिरं रोषमयं धिया पुरः ।

अविभिद्य निश्चाकृतं तमः प्रभया नांशुमताप्युदीयते ॥ ३६ ॥

बलवानपि कोपजन्मनस्तमसो नाभिभवं कृणुष्वि यः ।

क्षयपक्ष इवैन्दवीः कलाः सकलाहन्ति स शक्तिसम्पदः ॥ ३७ ॥

समवृत्तिरुपैति मार्दवं समये यच्च तनोति तिग्मताम् ।

अधितिष्ठति लीकमोजसा स विवस्वानिव मेदिनीपतिः ॥ ३८ ॥

क्व चिराय परिग्रहः श्रियां क्व च दुष्टेन्द्रियबाजिवश्यता ।

शरद्वचलाश्वलेन्द्रियैरसुरक्षा हि बद्धच्छलाः श्रियः ॥ ३९ ॥

किमसामयिकं वितन्वता मनसः क्षोभमुपात्तरंहसः ।

क्रियते पतिरञ्जकैरपां भवता धीरतयाऽधरीकृतः ॥ ४० ॥

श्रुतमप्यधिगम्य ये रिपून् विनयन्ते न शरीरजन्मनः ।

जनयन्त्यचिराय सम्पदामयशस्ते खलु चापलाश्वयम् ॥ ४१ ॥

अतिपातितकालसाधवा स्वशरीरेन्द्रियवर्गतापनी ।

जनवन्न भवन्तमचमा नयसिद्धेरपनेतुमर्हति ॥ ४२ ॥

उपकारकमायतेर्भृशं प्रसवः कर्मफलस्य भूरिणः ।

अनपायि निवर्हणं द्विषां न तितिचासमस्ति साधनम् ॥ ४३ ॥

प्रणतिप्रवणान् विहाय नः सहजस्नेहनिबद्धचेतसः ।

प्रणमन्ति सदा सुयोधनं प्रथमे मानभृतां न दृष्टायः ॥ ४४ ॥

सुहृदः सहजास्तथेतरे मतमेषां न विलङ्घयन्ति ये ।

विनयादिवयापयन्ति ते धृतराष्ट्रालजमालसिद्धये ॥ ४५ ॥

अभियोग इमान् महीभुजो भवता तस्य लतः लतावधेः ।

प्रविघाटयिता समुत्पतन् हरिदश्वः कमलाकरानिव ॥ ४६ ॥



उपजापसहान् विलङ्घयन् स विधाता नृपतीन् मदोदितः ।  
 सहते न जनोऽप्यधः क्रियां किमु लोकाधिकधाम राजकम् ॥ ४७ ॥  
 असमापितकृत्यसम्पदां हतवेगं विनयेन तावता ।  
 प्रभवत्यभिमानशालिनां मदसुत्तम्ययितुं विभूतयः ॥ ४८ ॥  
 मदमानसमुद्धतं नृपं न विद्युङ्क्ते नियमेन मूढता ।  
 अतिमूढ उदस्यते नयान्नयहीनादपरज्यते जनः ॥ ४९ ॥  
 अपरागसमीरणेरितः क्रमशीर्षाकुलमूलसन्ततिः ।  
 सुकरस्तखवत् सहिष्णुना रिपुरुन्मूलयितुम्यहानपि । ५० ॥  
 अणुरप्युपहन्ति विग्रहः प्रभुमन्तः प्रकृतिप्रकोपजः ।  
 अखिलं हि हिनस्ति भूधरं तरुशाखान्तनिघर्षजोऽनलः ॥ ५१ ॥  
 मतिमान् विनयप्रमायिनः समुपेक्षेत समुन्नतिं द्विषः ।  
 सुजयः खलु तादृगन्तरे विपदन्ताच्चविनीतसम्पदः ॥ ५२ ॥  
 लघुवृत्तितया भिदाङ्गतं बहिरन्तश्च नृपस्य मण्डलम् ।  
 अभिमूय हरत्वनन्तरः शिथिलं कूलमिवापगारयः ॥ ५३ ॥  
 अनुशासतमित्यानाकुलं नयवर्त्माकुल मर्जुनाग्रजम् ।  
 स्वयमर्थ इवाभिवाञ्छितसमभीषाय पराशरालजः ॥ ५४ ॥  
 मधुरैरवशानि लब्धयन्नपि तिर्यञ्चि शमं निरीक्षितैः ।  
 परितः पटु विभ्रदेनसां दहनं धाम विलोकनक्षमम् ॥ ५५ ॥  
 सहस्रोपगतः सविस्मयं तपसां सृतिरसूतिरापदाम् ।  
 ददृशे जगतीभुजा मुनिः स वपुष्मानिव पुण्यसञ्चयः ॥ ५६ ॥  
 अथोच्चकैरासनतः परार्द्धाद्दृष्टुं स धूतारुणवल्कलाग्रः ।  
 रराज कीर्णाकाप्रभांशुजालः शृङ्गात्सुमेरोरिव तिग्मरश्मिः ॥ ५७ ॥  
 अवहितहृदयो विधाय सोऽर्चां मृषिवह्मिप्रवरे गुरुपदिष्टाम् ।  
 तदनुमतमलञ्चकार पश्चात् प्रशम इव श्रुतमासनं नरेन्द्रः ॥ ५८ ॥  
 व्यक्तोदितस्मितमयूखविभासितोऽस्तिष्ठन्मुनेरभिमुखं स विकीर्णधाम्नः ।  
 तन्वन्तमिदमभितो गुरुमंशुजालं लक्ष्मीमुवाच सकलस्य प्रशाङ्गमूर्तेः ॥ ५९ ॥  
 इति श्रीभारविज्ञतौ किरातार्जुनीये महाकाव्ये द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥



## तृतीयः सर्गः ।

ततः शरच्चन्द्रकराभिरामैरुत्सर्पिभिः प्रांशुभिर्वांशुजालैः ।  
 विस्त्राणमानीलरुचं पिशङ्गीर्जटास्तद्धित्वन्तमिवास्ववाहम् ॥ १ ॥  
 प्रसादलक्ष्मीं दधतं समग्रां वपुःप्रकर्षेण जनातिगेन ।  
 प्रसह्य चेतस्सु समासजन्तमसंस्तुतानामपि भावमार्द्रम् ॥ २ ॥  
 अनुद्विताकारतया विविक्ता तन्वन्तमन्तःकरणस्य वृत्तिम् ।  
 माधुर्यविस्त्रम्भविशेषभाजा हतोपसम्भाषमिवेक्षितेन ॥ ३ ॥  
 धर्म्मात्मजो धर्म्मनिबन्धिनोनां प्रसूतिसेनः प्रणुदां श्रुतीनाम् ।  
 हेतुं तदभ्यागमने परीप्सुः सुखोपविष्टसुनिमावभाषे ॥ ४ ॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥  
 अनाप्तपुण्योपचयैर्दुरापा फलस्य निर्द्वृतरजाः सवित्री ।  
 तुल्या भवद्दर्शनसम्पदेष्टा वृष्टेर्दिवो वीतमलाहकायाः ॥ ५ ॥  
 अद्य क्रियाः कामदुषाः क्रतूनां सत्याग्निषः सम्प्रति भूमिदेवाः ।  
 आसंसृतेरस्मि जगत्सु जातस्त्वय्यागते यद्वज्रमानपातम् ॥ ६ ॥  
 श्रियं विकर्षत्यपह्न्यषानि श्रेयः परित्यजति तनोति कीर्त्तिम् ।  
 सन्दर्शनं लोकगुरोरमोघं तवात्मयोनेरिव किञ्च धत्ते ॥ ७ ॥  
 श्रेयातन्मयूखेऽपि हिमद्युतौ मे न निर्वृतं निर्वृतिमेति चक्षुः ।  
 समुज्झितज्ञातिवियोगखेदं त्वत्सन्निधावुच्छसतीव चेतः ॥ ८ ॥  
 निरास्पदं प्रअकुतूहलित्वमस्त्रास्वधीनं किमु निःस्पृहानाम् ।  
 तथापि कल्याणकरीं गिरं ते मां श्रोतुमिच्छा सुखरीकरोति ॥ ९ ॥  
 इत्युक्तवानुक्तिविशेषरम्भं मनःसमाधाय जयोपपत्तौ ।  
 उदारचेता गिरमित्युदारां द्वैपायनेनाभिदधे नरेन्द्रः ॥ १० ॥  
 चिचीषतां जन्मवतामलक्ष्मीं यशोवतंसामुभयत्र भूतिम् ।  
 अभ्यर्चिता बन्धुषु तुल्यरूपा वृत्तिर्विशेषेण तपोधनानाम् ॥ ११ ॥  
 तथापि निम्नं नृप तावकीनैः प्रह्वीकृतं मे हृदयं गुणौघैः ।  
 वीतस्पृहानामपि सुक्तिभाजां भवन्ति भव्येषु हि पक्षपाताः ॥ १२ ॥ युग्मम् ॥  
 सुता न युयं किमु तस्य राज्ञः सुयोधनं वा न गुणैरतीताः ॥  
 यस्त्यक्तवान् वः सदृशा बलाद्वा मोहं विधत्ते विषयाभिलाषः ॥ १३ ॥



जहातु नैनं कथमर्थसिद्धिः संशय्य कर्णादिषु तिष्ठते यः ।  
असाधुयोगा हि जयान्तरायाः प्रमाथिनीनां विपदां पदानि ॥ १४ ॥  
पथञ्चूतायां समितौ रिपूणां धर्म्या दधानेन धुरं चिराय ।  
त्वया विपत्स्वयविपत्तिरस्यमाविष्कृतं प्रेम परं गुणेषु ॥ १५ ॥  
विधाय विध्वंसमनात्मनीनं शमैकवृत्तेर्भवतश्चलेन ।  
प्रकाशितत्वन्मतिशीलसाराः कृतोपकारा इव विद्विषस्ते ॥ १६ ॥  
लभ्या धरित्री तव विक्रमेण ज्यायांश्च वीर्यास्त्वबलैर्विपक्षः ।  
अतः प्रकर्षाय विधिर्विधेयः प्रकर्षतन्त्रा हि रणे जयश्रीः ॥ १७ ॥  
त्रिः सप्तवृत्तौ जगतीपतीनां हन्ता गुरुर्यस्य स जामदग्न्यः ।  
वीर्यावधुतः स तदा विवेद प्रकर्षमाधारवशं गुणानाम् ॥ १८ ॥  
यस्मिन्ननैश्वर्य्यजतव्यलीकः पराभवं प्राप्त इवान्तकोऽपि ।  
धुन्वन् धनुः कस्य रणे न कुर्यान्मनो भयैकप्रवणं स भीष्मः ॥ १९ ॥  
सृजन्तमाजाविषुसंहतीर्वः सहेत कोपज्वलितं गुरुं कः ।  
परिस्फुरल्लोलशिखाग्रजिह्वं जगज्जिघत्सुन्तमिवान्तवह्निम् ॥ २० ॥  
निरीक्ष्य संरम्भनिरसुधैर्य्यं राधेयसाराधितजामदग्न्यम् ।  
असंस्तुतेषु प्रसभं भयेषु जायेत मृत्योरपि पक्षपातः ॥ २१ ॥  
यया समासादितसाधनेन सुदुश्चरामाचरता तपस्याम् ।  
एते दुरापं समवाप्य वीर्य्यमुन्मूलितारः कथिकेतनेन ॥ २२ ॥  
महत्त्वयोगाय महामहिम्नामाराधनीं तां नृप देवतानाम् ।  
दातुं प्रदानोचित भूरिधाम्नीमुपागतः सिद्धिमिवास्मि विद्याम् ॥ २३ ॥ युग्मम्  
इत्युक्तवन्तं व्रज साधयेति प्रमाणयन् वाक्यमजातशत्रोः ।  
प्रयेद्दिवां सं तमुपाससाद् वसन्निवान्ते विनयेन जिष्णुः ॥ २४ ॥  
निर्याय विद्याय दिनादिरस्याद्विस्वादिवाक्यस्य सुखान्महर्षेः ।  
पार्थाननं वज्रिकाणावदाता दीप्तिः स्फुरत्पद्ममिवाभिपेदे ॥ २५ ॥  
योगञ्च तं योग्यतमाय तस्मै तपःप्रभावाद्द्विततार सद्यः ।  
येनास्य तत्त्वेषु कृतेऽवभासे ससुन्निमीलेव चिराय चक्षुः ॥ २६ ॥  
आकारमाशंसितभूरिलाभं दधानमन्तःकरणानुरूपम् ।  
नियोजयिष्यन् विजयोदये तं तपःसमाधौ मुनिरित्युवाच ॥ २७ ॥



अनेन योगेन विवृद्धतेजा निजां पत्न्यैः पदवीमयच्छन् ।  
 समाचराचारमुपात्तशस्त्रो जपेऽपवासाभिष्वेर्मुनीनाम् ॥ २८ ॥  
 करिष्यसे यत्न सुदुस्तराणि प्रसक्तये गोत्रभिदस्तपांसि ।  
 शिलोच्चयं चारुशिलोच्चयन्त मेघक्षयान्नेष्यति गुह्यकस्त्वाम् ॥ २९ ॥  
 इति ब्रुवाणेन महेन्द्रसूनुं महर्षिणा तेन तिरोवभूवे ।  
 तं राजराजानुचरोऽस्य साक्षात् प्रदेशमादेशमिवाधितथौ ॥ ३० ॥  
 कृतानतिर्व्याहृतसान्त्ववादे जातसृष्टः पुण्यजनः स जिष्णौ ।  
 दूयाय सख्याविव सस्मसादं विश्वासयत्याशु सतां हि योगः ॥ ३१ ॥  
 अयोध्याभासेव सुमेरुकुञ्जान् विहीयमानानुदयाय तेन ।  
 दृष्टद्युतोन् दुःखकृतात्मलामं तमः शनैः पाण्डुसुतान् प्रपेदे ॥ ३२ ॥  
 असंशयालोचितकार्यनुन्नः प्रेम्णा समानीय विभज्यमानः ।  
 तुल्यादिभागादिव तन्मनोभिर्दुःखातिभारोऽपि लघुः स मेने ॥ ३३ ॥  
 धैर्येण विश्वास्तयामहर्षेस्तोत्रादरातिप्रभवाच्च मन्योः ।  
 वीर्यञ्च विद्वत्सु सुते मघोनः स तेषु न स्थानमवाप शोकः ॥ ३४ ॥  
 तान् भूरिधानस्ततुरोऽपि दूरं विहाय यामानिव वासरस्य ।  
 एकौघभूतं तदशस्त्रं कृष्णं विभावरीं ध्वान्तमिव प्रपेदे ॥ ३५ ॥  
 तुषारलेखाकुलितोत्पलामे पर्य्यश्रुणी मङ्गलभङ्गभोरुः ।  
 अगूढभावाऽपि विलोकने सा न लोचने मीलयितुं विघेहे ॥ ३६ ॥  
 अक्रान्तमप्रेमरसाभिरामं रामार्पितं दृष्टिविलोभि दृष्टम् ।  
 मनःप्रसादाञ्जलिना निकामं जग्राह पाथेयमिवेन्द्रसूनुः ॥ ३७ ॥  
 धैर्याप्रसादेन हृतप्रसादां वन्यद्विपेनेव निदाघसिन्धुः ।  
 निरुद्धवाष्पोदयसन्नकण्ठमुवाच कच्छादित राजपुत्री ॥ ३८ ॥  
 मग्नां द्विषच्छस्त्रानि पङ्कभूते सम्भावनां भूतिमिवोद्वरिष्यन् ।  
 अधिद्विषामातपसांप्रसिद्धेरखादिना मा भृशमुन्मनीभूः ॥ ३९ ॥  
 यशोऽधिगन्तुं सुखलिप्तया वा मनुष्यसङ्ख्यामतिवर्तितुं वा ।  
 निरुत्सुकानामभियोगभाजां समुत्सुकेवाङ्गमुपैति सिद्धिः ॥ ४० ॥  
 लोकं विधात्रा विहितस्य गोक्तुं क्षतस्य सुशान् वसु जैत्रमोजः ।  
 तेजस्विताया विजयैकवृत्तेर्नम्रान् प्रियं प्राणमिवाभिमानम् ॥ ४१ ॥



व्रीडानतैराप्तजनोपनीतः संशय्य कच्छेण वृषैः प्रपन्नः ।

वितानभूतं विततं पृथिव्यां यशः समूहन्निव दिग्विकीर्णम् ॥ ४२ ॥

वीर्यावदानेषु कृतावमर्षस्तन्वन्नभूतः सन्निव सम्प्रतीतिम् ।

कूर्चन् प्रयामक्षयमायतीनामर्कत्विषामह्नु इवावशेषः ॥ ४३ ॥

प्रसह्य योऽस्मासु परैः प्रयुक्तः क्षत्तुं न शक्यः किमुताधिकर्तुम् ।

नवोकरिष्यत्युपशुष्यदार्द्रः स त्वद्विना मे हृदयं निकारः ॥ ४४ ॥ कक्षापकम्

प्राप्तोऽभिमानव्यसनादसह्यं दन्तीव दन्तव्यसनाद्विकारम् ।

द्विषत्प्रतापान्तरितोरुतेजाः शरदधनाकीर्ण इवादिरङ्गः ॥ ४५ ॥

सव्रीडमन्दैरिव निष्क्रियत्वान्नात्ययमस्त्रैरेवभासमानः ।

यशःक्षयक्षीणजलार्णवाभस्वमन्यमाकारमिवाभिपन्नः ॥ ४६ ॥

दुःशासनाकर्षरजोविकीर्णैरेभिर्बिनायैरिव भाग्यनायैः ।

केशैः कदर्थीकृतवीर्यसारः कञ्चित् स एवासि धनक्षयस्वम् ॥ ४७ ॥ विश्लेषकम्

स क्षत्रियस्त्राणसहः सतां यस्तत् कार्मुकं कर्म्मसु यस्य शक्तिः ।

वहनं द्वयीयद्युफलेऽर्थजाते करोत्यसंस्कारहतामिदमेव ॥ ४८ ॥























































































































## तयोदशः सर्गः ।



वपुष्ठा परमेण भूषणाणामय सम्भाव्यपराक्रमं विभेदे ।  
 मृगमाशु विलोकयाञ्चकार स्थिरदंष्ट्रोऽयमुखं महेन्द्रसूनुः ॥ १ ॥  
 स्फुटवद्वसठोन्नतिः स दूरादभिधावन्नवधोरितान्यकृत्यः ।  
 जयमिच्छति तस्य जातशङ्के मनसीमं सुहृदराददे वितर्कम् ॥ २ ॥  
 घनपोत्रविदीर्णशालमूलो निविडस्कन्धनिकाषरुग्णवप्रः ।  
 अयमेकचरोऽभिवर्त्तते मां समरायेव समाजुह्वयमाणः ॥ ३ ॥  
 इह वीतभया तपोऽसुभावाज्जहति व्यालमृगाः परेषु वृत्तिम् ।  
 मयि तां सुतरामसौ विधत्ते विजतिः किन्तु भवेदियन्तु माया ॥ ४ ॥  
 अथवैष कृतज्ञयेव पूर्वभृशमासेवितया रूपा न सुतः ।  
 अवधूय विरोधिनीः किमाराभ्युगजातीरभियाति माञ्जवेन ॥ ५ ॥  
 न मृगः खलु कीऽप्ययञ्जिघांसुः खलति ह्यत तथा भृशस्मनोसे ।  
 विमलङ्कलुषीभवच्च चेतः कथयत्येव हितैषिणं रिपुं वा ॥ ६ ॥  
 मुनिरस्मि निरागसः कुतोमे भयमित्येष न भूतयेऽभिमानः ।  
 परवृद्धिषु वद्वमत्सराणां किमिव ह्यस्ति दुरात्मनामलङ्घ्यम् ॥ ७ ॥  
 दनुजखिद्यं क्षपाचरोवा वनजे नेति बलं वतास्ति सत्त्वे ।  
 अभिभूय तया हि मेषनीलः सकलङ्कम्पयतीव शैलराजम् ॥ ८ ॥  
 अयमेव मृगव्यसन्नकामः प्रहरिष्यन्मयि मायया शमस्ये ।  
 पृथुभिर्ध्वजिनीरवैरकार्षीञ्चकितोद्भ्रान्तमृगाणि काननानि ॥ ९ ॥  
 बह्वृशः कृतसत्कृतेर्विधातुमियमिच्छन्नय वा सुयोधनस्य ।  
 क्षुभितं वनगोचराभियोगाद्गणमाश्रित्यदाकुलान्तिरश्चाम् ॥ १० ॥  
 अवलीढसनाभिरश्वघेनः प्रसमं खण्डवजातवेदसा वा ।  
 प्रतिकर्तुमुपागतः समन्युः कृतवैरोयदि वा वृकोदरेण ॥ ११ ॥  
 बलशालितया यया तथा वा वियमुच्छेदपरामयन्दधानः ।  
 नियमेन मया निवर्हणीयः परमं लाभमरातिभङ्गमाहुः ॥ १२ ॥



कुरु तात तपांस्यमार्गदायी विजयायेत्यलमन्वशान्निभ्याम् ।  
 वलिनश्च वधादृतेऽस्य शक्य व्रतसंरक्षणमन्यथा न कर्तुम् ॥ १३ ॥  
 इति तेन विचिन्त्य चापनाम प्रथमम्यौरुपचिह्नमाललखे ।  
 उपलब्धगुणः परस्य भेदे सचिवः शुद्धइवाददे च वाणः ॥ १४ ॥  
 अनुभाववता गुरु स्थिरत्वादविसंवादि धनुर्धनञ्जयेन ।  
 स्वबलव्यसनेऽपि पीड्यमानं गुणवन्मित्रमिवानतिमपेदे ॥ १५ ॥  
 प्रविकर्षनिनादभिन्नरन्ध्रः पदविष्टम्भनिपीडितस्तदानीं ।  
 अधिरोहति गाण्डिवं महेषौ सकलः संशयमारोह शैलः ॥ १६ ॥  
 दृष्टशेऽथ स विस्मयं शिवेन स्थिरपूर्णायतचापमण्डलस्यः ।  
 रचितस्तिष्ठणां पुरां विधातुं वधमात्मैव भयङ्करः परोषाम् ॥ १७ ॥  
 विचकर्ष च संहितेषुरुच्चैश्चरणास्कन्दननामिताचलेन्द्रः ।  
 धनुरायतभोगवासुकिज्या वदनग्रन्थिविसुक्तवक्त्रि शम्भुः ॥ १८ ॥  
 स भवस्य भवक्षयैकहेतोः सितसप्तेश्च विधास्यतोः सहार्थम् ।  
 रिपुराप पराभवाय मध्यं प्रकृतिप्रत्यययोरिवानुबन्धः ॥ १९ ॥  
 अथ दीपितवारिवाहवर्त्मारववित्रासितवारणादवार्थः ।  
 निपपात जवादिषुः पिनाका न्महतोऽव्भ्रादिव वैद्युतः कृशानुः ॥ २० ॥  
 व्रजतोऽस्य वृहत्पततजन्माकृतताच्योपनिपातवेगशङ्कः ।  
 प्रतिनादमहान्महोरगाणां हृदयश्रोत्रभिदुत्पपात नादः ॥ २१ ॥  
 नयनादिव शूलिनः प्रवृत्तस्त्रिनसोऽप्याशुतरं यतः पिशङ्गैः ।  
 विदधे विलसत्तडिल्लताभैः किरणैर्व्योमनि मार्गणस्य मार्गः ॥ २२ ॥  
 अपयन्धनुषः शिवान्ति कस्यैर्विवरेसङ्घिराभख्यया जिहानः ।  
 युगपद्दृष्टे विशन्वराहन्तदुपोढैश्च नभस्वरैः पृथक्कः ॥ २३ ॥  
 स तमालनिभे रिपौ सुराणां घननीहारइवाविषक्तवेगः ।  
 भयविभ्रु तमीक्षितोनभस्यैर्जगतीं ग्राहइवापगां जगाहे ॥ २४ ॥  
 सपदि प्रियरूपपर्वरेखः सितलोहाग्रनखः खमाससाद ।  
 कुपितान्तकतर्जनाङ्गुलिश्रीर्व्यथयन्प्राणभृतः कपिध्वजेषुः ॥ २५ ॥  
 परमास्त्रपरिग्रहोर तेजः स्फुरदुल्काकृति विक्षिपन्वनेषु ।  
 स जवेन पतन्परः शतानाम्पततां वातद्वारवं वितेने ॥ २६ ॥



अविभावितनिष्क्रमप्रयाणः शमितायामद्वातिरंहसा सः ।  
 सह पूर्वतरं तु चित्तवृत्तेरपातत्वा तु चकार लक्षप्रभेदम् ॥ २७ ॥  
 स वृषध्वजसायकावभिन्नञ्जयहेतुः प्रतिकायसेपणीयम् ।  
 लघु साधयितुं शरः प्रसेहे विधिनेवार्थमुदीरितम्प्रयत्नः ॥ २८ ॥  
 अविवेकवृथाश्रमाविवार्यं क्षयलोभाविव संश्रितानुरागम् ।  
 विजिगीषुमिवानयप्रसादाववसादं विशिखौ विनियन्तुस्तं ॥ २९ ॥  
 अथ दीर्घतरन्तमः प्रवेक्षन्सहसा रुग्णारयः स संश्रमेण ।  
 निपतन्तमिवोष्णरश्मिमुर्व्यां बलयीभूततरुन्धराञ्च मेने ॥ ३० ॥  
 स गतः क्षितिमुष्णशोणितार्द्रः खुरदंष्ट्राग्रनिपातदारिताश्रया ।  
 अमुभिः क्षणमोक्षितेन्द्रसूनुर्विहितामर्षगुरुध्वनिर्निरासे ॥ ३१ ॥  
 स्फुटपौरुषमापपात पार्थ स्तमय प्राज्यशरः शरञ्छिद्युः ।  
 न तथा कृतवेदिनां करिष्यन् प्रियतामेति यथा कृतावदानः ॥ ३२ ॥  
 उपकारद्वासति प्रयुक्तः स्थितिमप्राप्य मृगे गतः प्रणाशम् ।  
 कृतशक्तिरधोमुखो गुरुत्वा ज्जनितव्रीडद्वात्मपौरुषेण ॥ ३३ ॥  
 स मसुद्धरता विचिन्त्य तेन स्वरुचङ्गीर्तिमिवोत्तमान्दधानः ।  
 अनुयुक्तद्वस्ववार्त्तमुच्चैः परिरमे तु भ्रष्टं विलोचनाभ्याम् ॥ ३४ ॥  
 तत कार्मुकभृतम्माहाभुजः पश्यति स्य सहसा वनेचरम् ।  
 सन्निकाशयितुमग्रतः स्थितं शासनं कुसुमचापविद्विषः ॥ ३५ ॥  
 स प्रयुज्य तनये महीपतेरात्मजातिसदृशीं किलानतिम् ।  
 सान्त्वपूर्वमभिनीतिहेतुकं वक्तुमित्यमुपचक्रमे वचः ॥ ३६ ॥  
 शान्तता विनययोगि मानसं भूरिधाम विमलं तपः श्रुतम् ।  
 ग्राह ते तु सदृशी द्विवौकसा मन्वत्रायमवदातमाकृतिः ॥ ३७ ॥  
 दीपितस्वमनुभावसम्पदा गौरवेण लघयन्महीभृतः ।  
 राजसे मुनिरपीह कारयन्नाधिपत्यमिव शातमन्यवम् ॥ ३८ ॥  
 तापसोऽपि विभुतामुपेयवा नास्यदन्वमसि सर्वसम्पदाम् ।  
 दृश्यते हि भवतोविना जनैरन्वितस्य सचिवैरिव द्युतिः ॥ ३९ ॥  
 विस्मयः कद्व वा जयश्रिया नैव सुक्तरपि ते दवीयसी ।  
 ईप्सितस्य न भवेदप्यश्रयः कस्य निर्जितरजस्तमोगुणः ॥ ४० ॥



ह्ये पयन्निहमतेजसं त्विषा स त्वमित्यमुपपन्नपौरुषः ।  
 हर्तुमर्हसि वराहमेदिननैनमस्मदधिपस्य सायकम् ॥ ४१ ॥  
 स्मर्यते तनुभृतां सनातनं न्याय्यमाचरणमुत्तमैर्दृभिः ।  
 ध्वंसते यदि भवादृशस्ततः कः प्रयातु वद तेन वर्त्मना ॥ ४२ ॥  
 आकुमारमुपदेष्टुमिच्छव स्तन्निवृत्तिमपयान्महापदः ।  
 योगशक्तिजितजन्ममृत्यवः शीलयन्ति सुनयः सुशीलताम् ॥ ४३ ॥  
 तिष्ठतान्तपसि पुण्यमाहजन्सम्पदोऽनुगुणयन्सुखैषिणां ।  
 योगिनाम्परिणमन्विमुक्तये केन नास्तु विनयः सताम्नयः ॥ ४४ ॥  
 नूनमतभवतः शराकृतिं सर्वथायमनुयाति सायकः ।  
 सोऽयमित्यनुपपन्नसंशयः कारितस्त्वमपये पदं यया ॥ ४५ ॥  
 अन्यदीयविशिखे न केवलं निःस्पृहस्य भवितव्यमाहृते ।  
 निम्नतः परनिवर्हितं मृगं व्रीडितव्यमपि ते सचेतसः ॥ ४६ ॥  
 सन्ततन्निश्मयन्तुत्सुका यैः प्रयान्ति मुदमस्य सूरयः ।  
 कीर्त्तितानि हसितेऽपि तानि यं व्रीडयन्ति चरितानि मानिनम् ॥ ४७ ॥  
 अन्यदोषमिव स स्वकं गुणं ख्यापयेत्कथमष्टृताजडः ।  
 उच्यते स खलु कार्यवन्तया धिग्विभिन्नबुधसेतुमर्थिताम् ॥ ४८ ॥ युग्मम् ॥  
 दुर्वचन्तदथ मा स्म भून्मृगस्त्वय्यसौ यदकरिष्यदोजसा ।  
 नैनमाशु यदि वाहिनीपतिः प्रत्यपत्स्यत सितेन पत्निणा ॥ ४९ ॥  
 कोन्विमं हरितुरङ्गमायुध स्थेयसीन्द्रधतमङ्गसंहतिम् ।  
 वेगवन्तरमृते चनूपतेर्हन्तुमर्हति शरेण दंष्ट्रिणम् ॥ ५० ॥  
 मित्रमिष्टमुपकारि संशये मेदिनीपतिरयन्तया च ते ।  
 तं विरोध्य भवता निरासि मा सज्जनैकवसतिः कृतज्ञता ॥ ५१ ॥  
 लभ्यमेकमुकृतेन दुर्लभा रक्षितारमसुरक्ष्यभूतयः ।  
 स्वन्तमन्तविरसाजिगीषताम्भितलाभमनु लाभसम्पदः ॥ ५२ ॥  
 चञ्चलं वसु नितान्तमुन्नता मेदिनीमपि हरन्त्यरातयः ।  
 भूधरस्थिरमुपेयमागतं मावमंस्तु हृदस्महीपतिम् ॥ ५३ ॥  
 जेतुमेव भवता तपस्यते नायुधानि दधते मुमुक्षवः ।  
 प्राप्नुते च सकलं महीभृता सङ्गतेन तपसः फलन्वया ॥ ५४ ॥



वाजिभूमिरिभराजकाननं सन्ति रत्ननिचयाश्च भूरिशः ।  
 काञ्चनेन किमिवास्थ पतिग्या केवलन्न सहते विलङ्घनम् ॥ ५५ ॥  
 सावलेपमुपलिप्सिते परैरभ्युपैति विव्रतिं रजस्यपि ।  
 अर्थितस्तु न महान्समीहते जीवितङ्किसु धनन्धनायितुम् ॥ ५६ ॥  
 तत्तदीयविशिखातिसर्जनादस्तु वां गुरु यदृच्छयागतम् ।  
 राघवस्रवणराजयोरिव प्रेम युक्तमितरेतराश्रयम् ॥ ५७ ॥  
 नाभियोक्तुमदृतं त्वमिष्यसे कस्तपस्विविशिष्येषु चादरः ।  
 सन्ति भूभृति शराहि नः परे ये पराक्रमवस्तुनि वज्जिणः ॥ ५८ ॥  
 मार्गणैरय तव प्रयोजनं नायसे किमुपतिन्न भूभृतः ।  
 त्वद्विषं सुहृदमेत्य सोऽर्थिनङ्कनयच्छति विजित्यमेदिनीम् ॥ ५९ ॥  
 तेन स्वरिरुपकारिताधनः कर्तुमिच्छति न याचितं वृथा ।  
 सीदतामनुभवान्निवारिणीं वेद यत्प्रणयभङ्गवेदनाम् ॥ ६० ॥  
 शक्तिरर्थपतिषु स्वयङ्ग्रहस्मैम कारयति वा निरत्ययम् ।  
 कारणद्वयमिदन्निरस्यतः प्रार्थनाधिकबले विपत्फलम् ॥ ६१ ॥  
 अस्त्रवेदमधिगम्य तत्त्वतः कस्य चेह भुजवीर्यशालिनः ।  
 जामदग्न्यमपहाय गीयते तापसेषु चरितार्थमायुधम् ॥ ६२ ॥  
 अभ्यधानि सुनिचापलात्तया यन्मृगः क्षितिपतेः परिग्रहः ।  
 अक्षमिष्ट तदयं प्रमाद्वृतां संवृणोति खलु दोषमज्ञता ॥ ६३ ॥  
 जन्मवेषतपसां विरोधिनीं मा कृथाः पुनरस्त्रमपक्रियाम् ।  
 आपदेत्युभयलोकदूषणी वर्त्तमानमपथे हि दुर्भ्रतिम् ॥ ६४ ॥  
 यष्टुमिच्छसि पितृन् साम्प्रतं संवृतोऽर्च्चिचयिषुर्दिवौकसः ।  
 दातुमेव पदवीमपि क्षमः किं सृगेऽङ्ग विशिखं न्यवीविशः ॥ ६५ ॥  
 सज्जनोऽसि विजहीहि चापलं सर्वदा कद्व वा सहिष्यते ।  
 वारिधीनिव युगान्तवायवः क्षोभयन्त्यनिभृतागुरुनपि ॥ ६६ ॥  
 अस्त्रवेदविदयन्महीपतिः पर्वतीयद्वति भावजीगणः ।  
 गोपितुम्भुवमिमां भरुत्वता शैलवासमनुनीय लम्बितः ॥ ६७ ॥  
 तत्तितिक्षितमिदम्या सुने रित्यवोचत वचस्त्वमपतिः ।  
 बाणमत्राचोपनिश्रित्यमनुगृह्य न सपि सस्रजः ॥ ६८ ॥



आत्मनो नमुपतिष्ठते गुणाः सम्भद्रपरमन्ति चापदः ।

इत्यनेकफलभाजि मा स्म भूदर्थिता कथमिवार्थसङ्गमे ॥ ६८ ॥

दृश्यतामयमनोकहान्तरे तिग्महेतिष्ठतनाभिरन्वितः ।

साहिबोचिरिव सिन्धु रुद्धतो भूपतिः समयसेतुवारितः ॥ ७० ॥

सज्यन्धतुर्वहति योऽहिर्पतिस्थवोयःस्थेयान् जयन् हरितुरङ्गमकेतुलक्ष्मीम् ।

अस्यानुकूलय मतिं मतिमन्त्रनेन सख्या सुखं समुपयास्यसि चिन्तितानि ॥ ७१ ॥

इति श्रीमहोपाध्यायभारविद्यतौ किरातार्जुनीये महाकाव्ये

दूतवाक्यं नाम तयोदशस्वर्गः ॥ १३ ॥

### चतुर्दशः सर्गः ।

ततः किरातस्य वचोभिरुद्धतैः पराहतः शूल इवार्णवाम्बुभिः ।

जहौ न धैर्यं कुपितोऽपि पाण्डवः सुदुर्ग्रहान्तःकरणाहि साधवः ॥ १ ॥

सलेशमुल्लिङ्गितशात्रवेङ्गितः कृती गिरां विस्तरतत्त्वसङ्ग्रहे ।

अयम्यमाणीकृतकालसाधनः प्रशान्तसंरम्भ इवाददे वचः ॥ २ ॥

विविक्तवर्णाभरणा सुखश्रुतिः प्रसादयन्ती हृदयान्यपि द्विषाम् ।

प्रवर्त्तते नाकृतपुण्यकर्मणाम्रसन्नगम्भीरपदा सरस्वती ॥ ३ ॥

भवन्ति ते सभ्यतमा विप्रश्चितां मनोगतं वाचि निवेशयन्ति ये ।

नयन्ति तेष्वप्युपपन्ननैपुणा गभीरमर्थङ्कतिचित्प्रकाशताम् ॥ ४ ॥

सुवन्ति गुर्वीमभिधेयसम्पदं विशुद्धिसुक्तेरपरे विप्रश्चितः ।

इति स्थितायाम्प्रतिपुरुषं रुचौ सुदुर्लभाः सर्वमनोरमा गिरः ॥ ५ ॥

समस्य सम्पादयता गुणैरिमान्त्वया समारोपितभार भारतीम् ।

प्रगल्भमात्मा धुरि धुर्यं वाग्मनां वनेचरेणापि सताधिरोपितः ॥ ६ ॥

प्रयुज्य सामाचरितं विलोभनम्भयं विभेदाय धियः प्रदर्शितम् ।

तथाभियुक्तञ्च शिलीमुखार्थिना यथेतरन्नप्राप्यमिवावभासते ॥ ७ ॥



विरोधि सिद्धेरिति कर्तुं मुद्यतः स वारितः किञ्चवता न भूपतिः ।  
 हिते नियोज्यः खलु भूतिमिच्छता सहार्थनाशेन नृपोऽनुजीविनः ॥ ८ ॥  
 ध्रुवं प्रणाशः प्रहितस्य पत्रिणः शिलोच्चये तस्य विमार्गं नयः ।  
 न युक्तमचार्य्यजनातिलङ्घनं दिशत्यपायं हि सतामतिक्रमः ॥ ९ ॥  
 अतीतसङ्घाविहिताममग्निनाशिलीमुखाः खाण्डवमत्तुमिच्छता ।  
 अनादृतस्यामरसायकेष्वपि स्थिता कथं शैलजनाशुगे हृतिः ॥ १० ॥  
 यदि प्रमाणीकृतमार्थ्यचेष्टितं किमित्यदोषेण तिरस्कृतावयम् ।  
 अथातपूर्वा परिवादगोचरं सतां हि वाणी गुणमेव भाषते ॥ ११ ॥  
 गुणापवादेन तदन्यरोपणादभ्युपगच्छाधिरूढस्य समञ्जसञ्जनम् ।  
 द्विधेव कृत्वा हृदयनिगूहतः स्फुरन्नसाधोर्विद्वणोति वागसिः ॥ १२ ॥  
 वनाश्रयाः कस्य मृगाः परिग्रहाः शृणाति यस्मान्प्रसभेन तस्य ते ।  
 प्रहीयतामत्र नृपेण मानिता न मानिता चास्ति भवन्ति च श्रियः ॥ १३ ॥  
 न वर्त्म कस्मैचिदपि प्रदीयतामिति व्रतं मे विहितमहर्षिणा ।  
 जिघांसुरस्मान्निहतोमया मृगो व्रताभिरक्षा हि सतामलङ्क्रिया ॥ १४ ॥  
 मृगान्विनिघ्नन् मृगयुः स्वहेतुना कतोपकारः कथमिच्छतान्तपः ।  
 कपेति चेदस्तु मृगः क्षतः क्षणादनेन पूर्वं न मयेति का गतिः ॥ १५ ॥  
 अनायुधे सत्त्वजिघांसिते मुनौ कपेति वृत्तिस्मृततामकृतिमा ।  
 शरासनं विभ्रति सज्यसायकं कृतानु कम्पः स कतमप्रतीयते ॥ १६ ॥  
 अथो शरस्तेन मदर्थमुज्झितः फलञ्च तस्य प्रतिकायसाधनम् ।  
 अविच्छते तत्र मयात्मसात्कृते कृतार्थता नन्वधिका चभूपतेः ॥ १७ ॥  
 यदात्य काममभवता स याच्यतामिति क्षमनैतदनल्पचेतसाम् ।  
 कथं प्रसह्याहरणैषिणां प्रियाः परावनत्या मलिनीकृताः श्रियः ॥ १८ ॥  
 अभूतमासज्य विरुद्धमीहितम्वलादलभ्यन्तव लिप्सते नृपः ।  
 विजानतोऽपि ह्यनयस्य रौद्रतामवत्यपाये परिमोहिनी मतिः ॥ १९ ॥  
 असिः शरावस्त्रं धनुश्च नोच्चकैर्विविच्य किमपार्थितमीश्वरेण ते ।  
 अथास्ति शक्तिः कृतमेव याच्यया न दूषितः शक्तिमतां स्वयंग्रहः ॥ २० ॥  
 मखा स युक्तः कथितः कथयन्त्वया यहच्छयाऽसूयति यस्तपस्यते ।  
 गुणवर्जो नोक्तः यद्विदुः प्रकृत्यभिवादि सतामसाधवः ॥ २१ ॥



वयं क्व वर्णाश्रमरक्षणोचिताः क्व जातिहीना मृगजीवितच्छिदः ।  
 सहापकृष्टैस्सहतां न सङ्गतस्मवन्त गोमायुसखा न दन्तिनः ॥ २२ ॥  
 परोऽवजानाति यदज्ञताजडस्तदुन्नतानान्न विहन्ति धीरताम् ।  
 समानवीर्यान्वयप्रौरुषेण यः करोत्यतिक्रान्तिमसौ तिरस्कृत्या ॥ २३ ॥  
 यदा विगृह्णाति हतन्तदा यशः करोति मैत्रीमथ दूषिता गुणाः ।  
 स्थितिं समीक्ष्योभयथा परीक्षकः करोत्यवज्ञोपहतमृथगजनम् ॥ २४ ॥  
 मया मृगान् हन्तुरनेन हेतुना विरुद्धमाक्षेपवचस्तिष्ठतिचितम् ।  
 शरार्थमेव्यत्यय लघुप्रते गतिं शिरोमणिं दृष्टिक्वपाज्जिघृक्षतः ॥ २५ ॥  
 इतीरिताकृतमनीलवाजिनञ्जयाय दूतः प्रतिदर्ज्य तेजसा ।  
 ययौ समीपं ध्वजिनीमुपेयुषः प्रसन्नरूपस्य विरूपचक्षुषः ॥ २६ ॥  
 ततोऽपवादेन फताकिनीफतेश्चाल निहर्द्वादवती महाचमूः ।  
 युगान्तवाताभिहतेव कुर्वती निनादमम्भोनिधिवीचिसंहतिः ॥ २७ ॥  
 रणाय जैत्रः प्रदिशन्निव त्वरान्तरङ्गितालखितकेतुसन्ततिः ।  
 पुरोवलानां सघनाम्बुशोकरः शनैः प्रतस्थे सुरभिः समीरणः ॥ २८ ॥  
 जयारवक्ष्वेडितनादमूर्च्छितः शरासनज्यातलवारणध्वनिः ।  
 असम्भवन् भूधरराजकुक्षिष् प्रकम्पयन् गामवतस्तरे दिशः ॥ २९ ॥  
 निशातरौद्रेषु विकाशताङ्गतैः प्रदीपयद्भिः ककुभाभिवान्तरम् ।  
 वनेसदां हेतिषु भिन्नविग्रहैर्विपुस्फुरे रश्मिमतो मरीचिभिः ॥ ३० ॥  
 उदूढवक्षःस्थगितकदिङ्मुखो वक्रष्टवस्फारितचापमण्डलः ।  
 वितत्य पक्षद्वयमायतम्बभो विभुर्गुणानामुफरीव मध्यगः ॥ ३१ ॥  
 सुगेव दुर्गेषु च तुल्यविक्रमैर्ज्ज्वादहम्पूर्वकया यियासुभिः ।  
 गणैरविक्षेदनिरुद्धमावभौ वनं निरुच्छ्रासमिवाकुलाकुलम् ॥ ३२ ॥  
 तिरोहितश्वभ्रनिकुञ्जरोधसः समम्बुवानाः सहसातिरिक्तताम् ।  
 किरातसैन्यैरपिधाय रेचिता भुवः क्षणान्निस्तयेव मेजिरे ॥ ३३ ॥  
 यथूरूपर्यस्तदृहल्लताततिर्जवानिलाधूर्णितशालचन्दना ।  
 गणाधिपानाम्परितः प्रसारिणी वनान्यवाञ्चोव चकार संहतिः ॥ ३४ ॥  
 ततः सदृशम्प्रतनुन्तपस्थया मदस्तुतिक्षाममिवैकवारणम् ।  
 परिज्वलन्तन्निधनाय भभृतान्दहन्तमाशा इव जातवेदसम् ॥ ३५ ॥



अनादरोपात्तधृतैकसायकञ्जयेऽनुकूले सुहृदीव सस्पृहम् ।  
 शनैरपूर्णप्रतिकारपेलवे निवेशयन्तन्त्रयने बलोदधौ ॥ ३६ ॥  
 निषण्णमापत्प्रतिकारकारणे शरासने धैर्यं दवानपायिनि ।  
 अलङ्घनीयं प्रकृतावपि स्थितनिवातनिष्कम्भमिवापगापतिम् ॥ ३७ ॥  
 उपेपुष्पीं विम्वतमन्तकद्युतिस्वधाददूरे पतितस्य दंष्ट्रिणः ।  
 पुरः समावेशितसत्पशुं द्विजेः पतिम्यशूनामिव हृतमध्वरे ॥ ३८ ॥  
 निजेन नीतं विजितान्यगौरवङ्गभीरतान्धैर्यगुणेन भूयसा ।  
 वनोदयेनेव घनोरुवीरुधा समन्धकारीकृतमुत्तमाचलम् ॥ ३९ ॥  
 महर्षभस्तन्धमनूनकन्धरं वहच्छिलावप्रघनेन वक्षसा ।  
 समुज्जिहीर्षुञ्जगतोऽस्महाभरां महावराहं महतोऽर्णवादिव ॥ ४० ॥  
 हरिन्मणिश्याममुदग्रविग्रहं प्रकाशमानम्परिभूय देहिनः ।  
 मनुष्यभावे पुरुषं पुरातनं स्थितञ्जलादर्श इवांशुमालिनम् ॥ ४१ ॥  
 गुरुक्रियारम्भफलैरलङ्कृतङ्गतिं प्रतापस्य जगत्प्रमाथिनः ।  
 गणाः समासेदुरनीलवाजिनं तपात्यये तोयघना घनाद्व ॥ ४२ ॥ कुलकम् ॥  
 यथास्वमाशंसित विक्रमाः पुरा सुनिप्रभावक्षततेजसः परे ।  
 ययुः क्षणादप्रतिपत्तिमूढतां महानुभावः प्रतिहन्ति पौरुषम् ॥ ४३ ॥  
 ततः प्रजह्वे सममेव तत्र तैरपेक्षितान्योन्यबलोपपत्तिभिः ।  
 महोदयानामपि सङ्घट्टतितां सहायसाध्याः प्रदिशन्ति सिद्धयः ॥ ४४ ॥  
 किरातसैन्यादुरुचापनोदिताः समं समुत्पेतुरुपात्तरंहसः ।  
 महावनादुन्मनसः खगा इव प्रवृत्तपत्रध्वनयः शिलीमुखाः ॥ ४५ ॥  
 गभीररन्ध्रेषु भृशं महीभृतः प्रतिस्वनैरुन्नमितेन सानुषु ।  
 धनुर्निनादेन जवादुपेयुषा विभियमाना इव दध्वनुर्दिशः ॥ ४६ ॥  
 विधूनयन्तो गहनानि भूरुहान्तिरोहितोपान्तनभोदिगन्तरा ।  
 महीयसी वृष्टिरिवानिलेरितारवं वितेने गणसार्गणावालः ॥ ४७ ॥  
 त्रयीमृतूनामनिलाग्निनस्ततः प्रयाति पोषं वपुषि प्रहृष्यतः ।  
 रणाय जिष्णोर्विदुषे सत्वरं घनत्वमीयेष्मिथिलेन वर्न्मणा ॥ ४८ ॥  
 पतत्सु शस्त्रेषु वितत्य रोदसी समन्ततस्तस्य धनुर्दधूषतः ।  
 सरोषमुत्के ॥ ४९ ॥



दिशः समूहन्निव विद्धिपन्निव प्रभां रवेराकुलयन्निवानिलम् ।  
 मुनिश्च चाल चयकालदारुणः क्षितिं सशैलाञ्चलयन्निवेषुभिः ॥ ५० ॥  
 विमुक्तमाशंसितशत्रुनिर्जयैरनेकमेकावसरं वनेचरैः ।  
 तनिर्जघानायुधमन्तरा शरैः क्रियाफलङ्काल इवातिपातितः ॥ ५१ ॥  
 गतैः परेषामविभावनीयतान्निवारयद्भिर्विपदं विदूरगैः ।  
 भृशं बभूवोपचितो बृहत्फलैः शरैरूपायैरिव पाण्डुनन्दनः ॥ ५२ ॥  
 दिवः पृथिव्याः ककुभान्नु मण्डलात्पतन्ति विस्वादुत तिग्मतेजसः ।  
 सज्जद्विकृष्टादय काश्चीकाश्चीनेः शराः शरीरादिति तेऽभिसेनिरे ॥ ५३ ॥  
 गणाधिपानामविधाय निर्गतः परासुताम्भश्चैविदारणैरपि ।  
 जवाद्दतीये हिमवानधोमुखैः कृतापराधैरिव तस्य पत्रिभिः ॥ ५४ ॥  
 द्विषां क्षतीर्याः प्रथमे शिलीमुखाः विभिद्य देहावरणानि चक्रिरे ।  
 न तासु पेते विश्वैः पुनर्मुनेररुन्तुदत्वस्महतां ह्यगोचरः ॥ ५५ ॥  
 समुज्झिता यावदराति निर्यतो सहैव च पान्निवाणसंहति ।  
 प्रभा हिमांशोरिव पङ्कजावलिन्निनाय सङ्कोचमुमापते च्छूम ॥ ५६ ॥  
 अजिह्वमोजिष्ठममोघमल्लमं क्रियासु बह्वीषु पृथङ्नियोजितम् ।  
 प्रसेहिरे सादयितुन्न सादिताः शरौघमुत्साहमिवास्य विद्विषः ॥ ५७ ॥  
 शिवध्वजिन्यः प्रतियोधमग्रतः स्फुरन्त मुग्धेषु मयूखमालिनम् ।  
 तमेकदेशं मनेकदेशगा निदध्युर्क्क्युगपत्प्रजा इव ॥ ५८ ॥  
 सुनेः शरौघेण तदुग्रं हसा बलं प्रकोपादिव विष्वगायता ।  
 विधूयितं भ्रान्तिमियाय सङ्गिनीं महानिलेनेव निदाघजं रजः ॥ ५९ ॥  
 तपोबलेनैष विधाय भूयसीस्तनूरदृश्याः खिदिषून् रस्यति ।  
 अमुष्य मायाविहतं निहन्ति नः प्रतोपमागत्य किमु स्वमायुधम् ॥ ६० ॥  
 हृता गुणैरस्य भयेन वा सुनेस्तिरोहिताः खित्प्रहरेन्ति देवताः ।  
 कथं न्वमी सन्ततमस्य सायका भवन्त्यनेके जलधेरिवोष्मयः ॥ ६१ ॥  
 जयेन कञ्चिद्विरमेदयं रणाद्भवेदपि स्वस्ति चराचराय वा ।  
 तताप कीर्णा नृपसूनुमार्गणैरितिप्रतर्काकुलिता प्रताकिनो ॥ ६२ ॥  
 अमर्षिणा कृत्यमिव क्षमाश्रयं मदोद्धतेनेव हितंप्रियं वचः ।  
 बलीयसा तद्विधिनेव पौरुषमन्विलरसं न रराज जिष्णुना ॥ ६३ ॥



प्रतिदिशं भवगाधिपलक्षणा विशिखसंहतितापिमूर्तिभिः ।  
 रविकरग्लपितैरिव वारिभिः शिववलैः परिमण्डलता दधे ॥ ६४ ॥  
 प्रविततशरजालच्छन्नविश्रान्तराले विधुवति धनुराविर्मण्डलं पाण्डुसूनौ ।  
 कथमपि जयलक्ष्मीभ तभीता विहातुं विप्रमनयनसेनापक्षपातं विपेहे ॥ ६५ ॥

इति श्रीमहोपाध्यायभारविकृतौकिराताज्जुनीये महाकाव्ये  
 अज्जुनाभिगमनोनाम चतुर्दशस्वर्गः ॥ १४ ॥

### पञ्चदशः सर्गः ।

अथ भूतानि वार्त्तघ्नशरेभ्यस्तत्र तत्रसु ।  
 भेजे दिशः परित्यक्तमहेष्वासा च सा चमूः ॥ १ ॥  
 अपश्यद्विरिवेशानं रणान्निवृत्ते गणैः ।  
 मुह्यत्येव हि कच्छेषु संभ्रमज्ज्वलितम्भनः ॥ २ ॥  
 खण्डिताशंसया तेषाम्पराङ्मुखतया तया ।  
 आविवेश कृपा केतौ कृतोच्चैर्वीरनन्दरम् ॥ ३ ॥  
 आस्थामालम्ब्य नीतेषु वशं क्षुद्रेष्वरातिषु ॥  
 व्यक्तिमायाति महतास्माहात्स्यमनुकम्पया ॥ ४ ॥  
 स सासिः सुसूतः सासोयेयायेयाययाययः ।  
 ललौ लोलां ललोऽलोलः शशीशशिमुशोः शशन् ॥ ५ ॥

एकाचरपाद ॥

तासजिह्वं यतश्चैतान्मन्दमेवान्वियाय सः ।  
 नातिपीडयितुम्भग्नानिच्छन्ति हि महौजसः ॥ ६ ॥  
 अथाग्रे हसता साचिस्थितेन स्थिरकीर्तिना ।  
 सेनान्या ते जगदिरे किञ्चिदायस्तचेतसा ॥ ७ ॥ निरौघम् ॥  
 मा विहासिष्ट समरं समरन्तव्यसंयतः ।

चतुर्दशस्वर्गसुरगणैरिव किं यशः ॥ ८ ॥ पादान्तादियमकम् ॥  
 CC-0 Pt. Chakradhār Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri



विवस्वदंशुसंक्षोषद्विगुणोक्ततेजसः ।

अमी वो मोघमुद्गूणां हसन्तीव महासयः ॥ ९ ॥

वनेऽवने वनसदां मार्गम्मार्गमुपेयुषाम्,

वाणैर्वाणैः समासक्तं शङ्केऽशङ्केन शस्यति ॥ १० ॥ पादादियमकम् ॥

पातितोत्तुङ्गमाहात्म्यैः संहृतायतकीर्त्तिभिः ।

गुर्वी कामापदं हन्तुं कृतमावृत्तिसाहसम् ॥ ११ ॥

\* ना सु खो यं न वा ना गो ध र सं स्थो न रा च सः ।

ना सु खो यं न वा भो गो ध र णि स्थो हि रा ज सः ॥ १२ ॥

॥ गोमृत्रिकाबन्धः ॥

मन्दमस्यन्निपुलतां घृणया मुनिरेष वः ।

प्रणुदत्यागतावज्जं जघनेषु पशूनिव ॥ १३ ॥

\* न नोननुन्नोनुन्नोनोनाना नानाननाननु ।

नुन्नोऽनुन्नोननुन्नेनोनानेनानुन्ननुन्ननुत् ॥ १४ ॥ एकाक्षरः ।

वरं कृतध्वस्तगुणादत्यन्तमगुणः पुमान् ।

प्रकृत्या ह्यमणिः श्रेयान्नालङ्कारश्चुप्रतोपलः ॥ १५ ॥

\* स्यन्दनानो चतुरगाः सुरेभावा विपत्तयः ।

स्यन्दनानो चतुरगाः सुरेभावा विपत्तयः ॥ १६ ॥ समुद्रकः ॥

भवद्भिरधुनारातिपरिहापितपौरुषैः ।

हृदैरिवार्कनिष्पीतैः प्राप्तः पङ्क्तो दुरुत्तरः ॥ १७ ॥

\* वेत्रशाककुजे शैलेऽलेशैजेऽकु कशात्रवे ।

यात किं विदिशोजेतुं तंजेशोदिवि किंतया ॥ १८ ॥

प्रतिलोमानुलोमपादः ॥

अयं वः क्लैव्यमापन्नान्दृष्टृष्ठानरातिना ।

इच्छतीशश्चुप्रताचारान्दारानिव निगोपितुम् ॥ १९ ॥

\* ननु ह्यो मयनाराघोघोरानायमहोनु न ।

तयदातवदाभीमामाभीदावत दायत ॥ २० ॥

प्रतिलोमानुलोमपादः ॥



\* किन्यक्तापास्तदेवत्वमानुष्यकपरिग्रहैः ।

उल्लितान्यगुणैर्गुर्वी स्थिता तेर्जस मानिता ॥ २१ ॥

\* निश्रुतासिर्तोऽभीकोन्येजतेऽभरणारुचा ।

सारतो न विरोधी न स्वाभासोभरवानुत ॥ २२ ॥

\* तनुवारभसोभास्वानधीरोविनतोरसा ।

चारुणा रमते जन्ये कोऽभितोरसिताग्निनि ॥ २३ ॥

॥ प्रतिलोमानुलोमेन श्लोकद्वयम् ॥

विभिन्नपातिताश्वीयानिरुद्धरयवर्त्मन ।

हताद्विपनगष्टूतरुधिराश्वुनदाकुले ॥ २४ ॥

दे वा का नि नि का वा दे

वा हि का स्व स्व का हि वा

का का रे भ भ रे का का

नि स्व भ व्य व्य भ स्व नि ॥ २५ ॥ ॥ सर्वतोमद्रः ॥

प्रवृत्तश्ववित्रस्ततुरगाक्षिप्तसारथौ ।

मारुतापूर्णतूणीरविक्रष्टहतसादिन ॥ २६ ॥

\* स स त्व र ति दे नि त्यं

स द रा म र्घ ना शि नि

त्व रा धि क क सं ना दे

र म क त्व म क र्घ ति ॥ २७ ॥ अर्द्धश्वमकः ॥

आसुरे लोकवितासविधायिनि महाहवे ।

युष्माभिरुन्नतिं नीतन्निरस्त्रमिह पौरुषम् ॥ २८ ॥ कुलकम् ॥

इति शासति सेनान्यां गच्छतस्त्राननेकधा ।

निप्रिध्य हसता किञ्चित्तस्थे तत्तान्धकारिणा ॥ २९ ॥ निरौष्यम्

मुनीषु दहनातप्तात् लज्जया निविष्टत्मतः ।

शिवः प्रह्लादयामास तान्निषेधहिमाश्वना ॥ ३० ॥

दूनेस्तेऽरिबलादूनानिरेभावज्ज मेमिरे ।

भीताः शितशरामीताः शङ्करन्तत्र शङ्करम् ॥ ३१ ॥

पादाद्यन्तयमकम् ।



- महेषुजलधौ शतीर्वर्त्तमाना बुरुक्षरे ।  
 प्राप्य पारमिवेशानमाश्रयास पताकिनी ॥ ३२ ॥  
 स बभार रणापेताञ्चमुष्मन्चादवस्थिताम् ।  
 पुरः सूर्यादपाटन्ताञ्छायामिव महातरुः ॥ ३३ ॥  
 मुञ्चतीशे शरान् जिष्णौ पिनाकस्त्रनपूरितः ।  
 दध्वान ध्वनयन्नाशाः स्फुटन्निव धराधरः ॥ ३४ ॥  
 तद्गणादहशुर्भीमश्चित्रसंस्था इवाचलाः ।  
 विस्मयेन तयोर्बुद्धश्चित्रसंस्थाइवाचलाः ॥ ३५ ॥ द्विचतुर्थयमकम् ॥  
 परिमोहयमाणेन शिञ्जालाघवलीलया ।  
 जैष्णवी विशिखश्रेणी परिजह्वे पिनाकिना ॥ ३६ ॥  
 अवदन्पत्रिणः शम्भोः सायकैरवसायकैः ।  
 पाण्डवः परिचक्राम शिञ्जया रणशिञ्जया ॥ ३७ ॥ आद्यन्तयमकम् ॥  
 \* चारचुंबुः चिरारेची चंचञ्जीरहचा रुचः ।  
 चचार रुचिरः चारु चारैराचारचंचुरः ॥ ३८ ॥ द्विचरः ॥  
 स्फुरत्पिशङ्गमौर्वीकन्धुनानः स दृढद्वतुः ।  
 धृतोत्कानलयोगेन तुल्यमंशुमता बभौ ॥ ३९ ॥  
 पार्थवाणाः पशुपतेरावन्नुर्विशिखावलीम् ।  
 पयोसुचा इवारन्ध्राः सावित्रीमंशुसंहतिम् ॥ ४० ॥  
 शरदृष्टिं विधूयोर्वीमुदस्तां सव्यसाचिना ।  
 क्रोध मार्गणैर्मार्गन्तपनस्य त्रिलोचनः ॥ ४१ ॥  
 तेन व्यातेनिरे भीमामीमार्जुनफलाननाः ।  
 न नातुकम्प्य विशिखाः शिखाधरजवाससः ॥ ४२ ॥ अङ्गलायमकम् ॥  
 द्युविज्जामिनी तारसंरावविहृतश्रुतिः ।  
 हैमीषुमाला शुशुभे विद्युतामिव संहतिः ॥ ४३ ॥ गूढचतुर्थपादः ॥  
 विलङ्घ्य पत्रिणां पङ्क्तिं भिन्नः शिवशिलीमुखैः ।  
 ज्यायो वीर्यमुपाश्रित्य न चकम्पे कपिध्वजः ॥ ४४ ॥  
 \* जगतीशरणे युक्तोहरिकान्तः सुधासितः ।  
 दानवर्षी कृताशंसोनागराज इवाबभौ ॥ ४५ ॥ अर्धवयवाची ॥



विफलीकृतयत्नस्य चतुर्थाणस्य शम्भुना ॥

गाण्डीवधन्वनः खेभ्यो निश्चक्राम ऊताशनः ॥ ४६ ॥

स पिशङ्गजटावलिः किरन्तुश्च तेजः परमेया मन्युना ।

ज्ज्वलितौघधिजातवेदसा हिमशैलेन समं विदियुते ॥ ४७ ॥

शतशोविशिखानवद्युते अशमस्यै रणवेगशालिने ।

प्रययन्ननिवार्य्यवीर्य्यतास्मजिघायेषुमघातुकं शिवः ॥ ४८ ॥

शम्भोर्धनुस्यण्डलतः प्रवृत्तन्तस्मण्डलादंशुभिवांशुभर्तुः ।

निवारयिष्यन् विदधे सिताश्वः शिलीमुखच्छायटतान्धरिवीम् ॥ ४९ ॥

\* घनं विदार्य्यार्जुनबाणपूगं ससारबाणोऽयुगलोचनस्य ।

घनं विदार्य्यार्जुनबाणपूगं ससार बाणोऽयुगलोचनस्य ॥ ५० ॥

रुजन्महेपून् बद्धधाशुपातिनो सुहृदः शरौघैरपवारयन् दिशः ।

चलाचलोऽनेक इव क्रियावशात्सहर्षिसहैर्बुधैर्घनञ्जयः ॥ ५१ ॥

\* वि का श मी यु र्ज ग ती श मा र्ग णा

वि का श मी यु र्ज ग तो श मा र्ग णाः ।

वि का श मी यु र्ज ग ती श मा र्ग णा

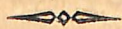
वि का श मी यु र्ज ग ती श मा र्ग णाः ॥ ५२ ॥ महायमकम्

ममस्थतामिति शिवेन वितायमानं लक्ष्मीवतः क्षितिपतेस्तनयस्य वीर्य्यम् ।

अज्ञान्यभिन्नमपि तत्त्वविदाम्मुनीनां रोमाञ्चमञ्चिततरं विभरास्वभूवुः ॥ ५३ ॥

इति श्रीमहोपाध्याय भारविद्वितौ किरातार्जुनीये महाकाव्ये

युद्धवर्णनं नाम पञ्चदशस्कन्धः ॥ १५ ॥





## षोडशः सर्गः ।



ततः किराताधिपतेरलघ्वीमाजिक्रियां वीक्ष्य विवृडमन्युः ।  
 स तर्कयामास विविक्ततर्कश्चिरं विचिन्वन्निति कारणानि ॥ १ ॥  
 मदस्तु तिष्ठामितगण्डलेखाः क्रामन्ति विक्रान्तनराधिरूढाः ॥  
 सहिष्णवो नेह युधामभिज्ञा नगानगोक्त्रायमिवाक्षिपन्तः ॥ २ ॥  
 विचितया चितयतेव भिन्नां रुचं रवेः केतनरत्नभासा ।  
 महारथौघेन न सन्निरुद्धा पयोदमन्द्रध्वनिना धरित्री ॥ ३ ॥  
 समुल्लसत्प्रासमहोष्मिमालं परिस्फुरच्चासरफेनपङ्क्ति ।  
 विभिन्नमर्थ्यादमिहातनोति नाश्वीयमाशा जलधेरिवाम्भः ॥ ४ ॥  
 हताहतेत्युद्धतभीमघोषैः समुज्झिता योद्धृभिरथ्यमिवम् ।  
 न हेतयः प्राप्ततडित्त्विषः खे विवस्वदंशुज्वलिताः पतन्ति ॥ ५ ॥  
 अभ्यायतः सन्ततधूमधूम्नं व्यापि प्रभाजालमिवान्तकस्य ।  
 रजः प्रतूर्णाश्वरयाङ्गनुन्नन्तनोति न व्योमनि मातरिश्वा ॥ ६ ॥  
 भूरेणुना रासभधूसरेण तिरोहिते वर्त्मनि लोचनानाम् ।  
 नास्त्यव तेजस्विभिरुल्कानामङ्गि प्रदोषः सुरसुन्दरीणाम् ॥ ७ ॥  
 रयाङ्गसंक्रोडितमश्वहेषा वृहन्ति मत्तद्विपटंहितानि ।  
 सङ्घर्षयोगादिव मूर्च्छितानि ह्लादनिगलन्ति न दुन्दुभीनाम् ॥ ८ ॥  
 अस्मिन् यशःपौरुषलोलुपानामरातिभिः प्रत्युरसं क्षतानाम् ।  
 मूर्च्छान्तरायं मुञ्जरुच्छिनन्ति नासारशीतं करिषीकराम्भः ॥ ९ ॥  
 असृङ्गन्दीनामुपचीयमानैर्विदारयद्भिः पदवीं ध्वजिन्याः ।  
 उक्त्रायमायान्ति न शोणितौघैः पङ्कैरिवाश्यानघनैस्तटानि ॥ १० ॥  
 परिक्षते वक्षसि दन्तिदन्तैः प्रियाङ्गशीता नभसः पतन्ती ।  
 नेह प्रमोहम्रियसाहसानाम्भन्दारमाला विरलीकरोति ॥ ११ ॥  
 निषादिसन्नाहमणिप्रभौघे परीयमाणे करिषीकरेण ।  
 अर्कत्वघोष्मीलितमभ्यदेति न खण्डमाखण्डलकार्मुकस्य ॥ १२ ॥



महीभृता प्रचवतेव भिन्ना विगाह्य मध्यम्परवारणेन ।  
 नावर्त्तमानानिनदन्ति भीममपान्निधेराप इव ध्वजिन्यः ॥ १३ ॥  
 महारथानाम्प्रतिदन्यनीकमधिस्यदस्यन्दनमुत्थितानाम् ।  
 ग्रामूललूनैरतिमन्युनेव मातङ्गहस्तैर्विच्यते न पथ्याः ॥ १४ ॥  
 धृतोत्पलापीड इव प्रियायाः शिरोरुहाणां शिथिलः कलाप्रः ।  
 न वर्हभारः पतितस्य भ्रङ्गोर्निषादिवक्षःस्थलमातनोति ॥ १५ ॥  
 सज्भक्तसु संहारइवास्तसङ्घमङ्गाय तेजस्विषु जीवितानि ।  
 लोकत्रयास्त्रादनलोलजिह्वं न व्यादहात्याननमत्र सत्युः ॥ १६ ॥  
 इयञ्च दुर्वीरमहारथानामाक्षिप्य कीर्त्तिसहतां वलानाम् ।  
 शक्तिर्मभावस्यति हीनयुद्धे सौरीव ताराधिपधान्नि दोषिः ॥ १७ ॥  
 माया स्विदेषा मतिविभ्रमो वा ध्वस्तं तु मे वीर्यमुताहमन्यः ।  
 गाण्डीवमुक्ता हि तथा पुरेव पराक्रमन्ते न शराः किराते ॥ १८ ॥  
 पुंसः पदं मध्यममुत्तमस्य द्विधेव कुर्वन् धनुषः प्रणादैः ।  
 नूनन्तथा नैष यथास्य वेषः प्रच्छन्नमप्यूह्यते हि चेष्टा ॥ १९ ॥  
 धनुः प्रवन्धध्वनितं रूपेव सकृद्विकृष्टा विततेव मौर्वी ।  
 सन्धानमुत्कर्षमिव व्युदस्य मुष्टेरसम्भेद इवापवर्गे ॥ २० ॥  
 अंसाववष्टब्धनतौ समाधिः शिरोधराचार हितप्रयासः ।  
 धृता विकारास्त्यजता मुखेन प्रसादलक्ष्मीः शशलाब्धनस्य ॥ २१ ॥  
 प्रहीयते कार्यवशागतेषु स्थानेषु विष्टब्धतया न देहः ।  
 स्थिरप्रयातेषु ससौष्ठवश्च लक्ष्येषु पातः सदृशः शराणाम् ॥ २२ ॥  
 परस्य भूयान्विवरेऽभिवोगः प्रसह्य संरक्षणमात्मरन्ध्रे ।  
 मोक्षेऽप्यसम्भाव्यमिदं गुरौ वा न सम्भवत्येव वनेचरेषु ॥ २३ ॥  
 अग्राजतस्याहवदुर्मदस्य निवार्यमस्यास्त्रवलेन वीर्यम् ।  
 अल्पीयसोपामयतुल्यवृत्तेर्महापकाराय रिपोर्विर्टादिः ॥ २४ ॥ कुलकम् ।  
 स सम्प्रधार्यैदमहार्यसारः सारं विनेष्यन् सगणस्य शलोः ।  
 प्रस्थापनास्तु द्रुतमाजहार ध्वान्तं घनारब्ध इवाङ्गिरात्रः ॥ २५ ॥  
 प्रसक्तदावानलधूमधूस्वा निरुन्धती धाम सहस्ररश्मिः ।  
 महावन् ॥ २६ ॥ युग्मम् ।



आसादिता तत्प्रथममसह्य प्रगल्भतायाः पदवीं हरन्ती ।  
 सभेव भीमा विदधे गणानां निद्रा निरासम्प्रतिभाशुणस्य ॥ २७ ॥  
 गुरुस्थिराण्युत्तमवंशजत्वाद्विज्ञातसाराण्यनुशीलनेन ।  
 केचित्समाश्रित्य गुणान्वितानि सुहृत्कुलानोव धनूंषि तस्युः ॥ २८ ॥  
 कृतान्तदुर्वृत्त इवापरेषाम्पुरः प्रतिद्वन्द्विनि पाण्डवास्ते ।  
 अतर्कितस्माश्रितलान्निपेतुः क्रियाफलानीव तदायुधानि ॥ २९ ॥  
 शंसस्यलैः केचिदभिन्नधैर्याः स्वान्धेषु संक्षेपव्रतान्त कृणाम् ।  
 मदेन मीलन्नयनाः सलोलन्नागा इव स्वस्तकरा निषेदुः ॥ ३० ॥  
 तिरोहितेन्द्रोर्य शम्भुमूर्ध्निः प्रणम्यमानन्तपसान्निवासैः ।  
 सुमेरुवृक्षादिव विश्वमार्कं पिशङ्गमुच्चैरुदियाय तेजः ॥ ३१ ॥  
 छायां विनिर्द्ध्य तमोमयीन्तां तत्त्वस्य संवित्तिरिवापविद्याम् ।  
 ययौ विकाशं द्युतिरिन्दुमौलेरालोकमत्यादिशती गणैर्भ्यः ॥ ३२ ॥  
 त्विषान्ततिः पाटलिताम्बुवाहा सा सर्वतः पृथ्वीरोव सन्ध्या ।  
 निनाय तेषां द्रुतमुल्लसन्ती विनिर्द्द्रतां लोचनपङ्कजानि ॥ ३३ ॥  
 ययन्निधान्यस्त्रविरामनुद्धाः शस्त्राणि भूयः प्रतिपेदिरे ते ।  
 मुक्तावितातेन बलाहकानां ज्योतींषि रम्या इव दिग्विभागाः ॥ ३४ ॥  
 द्यौरुन्ननामेव दिशः प्रसेदुः स्फुटं विसर्त्ते सवितुर्मैयूखः ।  
 चयङ्गतायामिव यामवत्यां पुनः समीचाय दिनान्दनय्रीः ॥ ३५ ॥  
 महास्त्रदुर्गे शिथिलप्रयत्ने दिग्वारणेनेव परोक्षरूपे ।  
 भुजङ्गपाशान् भुजवीर्यशाली निबन्धनाय प्रजिघाय जिष्णुः ॥ ३६ ॥  
 जिह्वाश्रतान्युल्लसयन्त्यजस्रं लसत्तडिल्लोलविषानलानि ।  
 ज्ञासान्निरस्ताभुजगेन्द्रसेना नभश्चरैस्तत्पदवीं विवरे ॥ ३७ ॥  
 दिङ्नागहस्ता कृतिमुद्वहद्भिर्भोगैः प्रशस्ताभितरत्ननीलैः ।  
 रराज सप्यावलिरुल्लसन्ती तरङ्गमालेव नभोऽर्णवस्य ॥ ३८ ॥  
 निःश्वासधूमैः स्यगितांशुजालः फणावतामुत्फणमण्डतानाम् ।  
 गच्छन्निवास्तं वपुरभ्युवाह विलोचनानां सुखमुष्णरश्मिः ॥ ३९ ॥  
 प्रतप्तचामीकरभासुरेण दिशः प्रकाशेन पिशङ्गयन्धः ।  
 निचक्रमुः प्राणहरेक्षणानां ज्वाला महोल्का इव लोचनेभ्यः ॥ ४० ॥



आक्षिप्तसम्यातमपेतशोभमुद्विग्धूमाकुलदिग्विभागम् ।

वृत्तन्नभो भोगिकुलैरवस्थाम्परोपरुद्धस्य पुरस्य भजे ॥ ४१ ॥

तमाशु चक्षुःश्रवसां समूहस्मन्तेण ताद्योदयकारणेन ।

नेता नयेनेव परोपजापन्निवारयामास पतिः पशूनाम् ॥ ४२ ॥

प्रतिघ्नतीभिः कृतमीलितानि दुलोकभाजामपि लोचनानि ।

गरुलतां सन्ततिभिर्विहायः क्षणप्रकाशाभिरिवावतेने ॥ ४३ ॥

ततः सुपर्णव्रजपक्षजन्मा नानागतिस्मिण्डलयन् जवेन ।

जरत्तृणानीव वियन्निनाय वनस्पतीनाङ्गहनानि वायुः ॥ ४४ ॥

मनःशिलाभङ्गनिभेन पश्चान्निरुध्यमानन्निकरेण भासाम् ।

व्यूढैरुरोभिश्च विबुधमानन्नभः ससर्पैव पुरः खगानाम् ॥ ४५ ॥

दरीमुखैरासवरागताम् विकसि रुक्मच्छदधाम पीत्वा ।

जवानिलाधूर्णितसानुजालो हिमाचलः क्षीवद्वाचकम्पे ॥ ४६ ॥

प्रवृत्तनक्तं दिवसन्विदीप्तैर्नभःस्थलं गाञ्च पिशङ्गयङ्गिः ।

अन्तर्हिताकैः परितः पतद्भिष्कायाः समाचिक्षिपिरे वनानाम् ॥ ४७ ॥

स भोगिसङ्घः सममुग्रधास्त्रां सैन्येन नित्ये विनतासुतानाम् ।

महाध्वरे विध्यपचारदोषः कस्मान्तरेणैव महीदयेन ॥ ४८ ॥

साफल्यमस्त्रे रिपुपौरुषस्य कृत्वा गते भाग्य इवापवर्गम् ।

अनिन्धनस्य प्रसभं समन्युः समादरेऽस्त्रं ज्वलनस्य जिष्णुः ॥ ४९ ॥

ऊर्ध्वान्तरञ्चीनमधश्च कीर्णैर्ज्वालासटैर्लङ्घितमेधपङ्क्तिः ।

आयस्तसिंहाकृतिरुत्पपात प्राण्यन्तमिच्छन्निव जातवेदाः ॥ ५० ॥

भित्त्वेव भाभिः सवितुस्मियूखान् जज्वाल विष्वग्विस्तृप्तस्फुलिङ्गः ।

विशीर्थमाणाश्मनिनादधोरं ध्वनिं वितन्वन्नक्षशः क्षशानुः ॥ ५१ ॥

चयानिवाद्रीनिवतुङ्गशृङ्गान् क्वचित्पुराणीव हिरण्मयानि ।

महावनानीव च किंशुकानान्ततान वङ्गिः पत्रनानुवृत्त्या ॥ ५२ ॥

सुऊचलत्पल्लवलोहिनीभिरुच्चैः शिखाभिः शिखिनोवलीढाः ।

तलेषु सुक्ताविशदा बभूवुः सान्द्राञ्जनश्यामरुचः पयोदाः ॥ ५३ ॥

लिलिचतीव क्षयकालरौद्रे लोकं विलोलार्चिषि लोहिताश्वे ।

पिनाकिना कृतमहास्त्रबाहमस्त्रं पनः पाशभृतः प्रणिन्ये ॥ ५४ ॥



ततो धरित्री धरतुल्य रोधसस्तडिल्लतालिङ्गितनीलमूर्त्तयः ।

अधोमुखाकाशसरिन्निपातिनीरपः प्रसक्तं मुमुचः पयोमुचः ॥ ५५ ॥

पराहतध्वस्तशिखे शिखावतो वपुष्यधिचिप्तसमिद्धतेजसि ।

कृतास्पदास्तप्त इवायसि ध्वनिमयो निपाताः प्रथमे वितेनिरे ॥ ५६ ॥

महानले भिन्नसितावभ्रपातिभिः समेत्य सद्यः कथनेन फेनताम् ।

व्रजङ्गिरार्द्रैर्नवनवत्परिच्छयं जलैर्विहितेने दिवि धूमसन्ततिः ॥ ५७ ॥

स्वकेतुभिः पाण्डुरनीलपाटलैः समागताः शक्रधनुःप्रभाभिदः ।

असंस्थितामादधिरे विभावसोर्विचित्रचीनांशुकचारुतां त्विषः ॥ ५८ ॥

जलौघसम्भूर्च्छनमूर्च्छितस्वनः प्रसक्तविद्युल्लसितैधितद्युतिः ।

प्रशान्तिसेष्यन् दृढधूममण्डलो बभूव भूयानिव तत्र पावकः ॥ ५९ ॥

प्रवृद्धसिन्धूर्मिचयस्थवीयसां चयैर्विभिन्नाः पयसां प्रपेदिरे ।

उपात्तसन्धारुचिभिः सरूपताम्योदविच्छेदलवैः कृशानवः ॥ ६० ॥

उपैत्यनन्तद्युतिरप्यसंशयं विभिन्नमूलीनुदयाय स क्षयम् ।

तथाहि तोयौघविभिन्नसंहतिः स हव्यवाहः प्रययौ पराभवम् ॥ ६१ ॥

अथ विहितविधेयैराशु मुक्ता वितानैरसितनगनितस्वस्थामभासाङ्गनानाम् ।

विकसदमलधानां प्रापनीलोत्पलानां श्रियमधिकविशुद्धावज्जिहाहादिवद्यौः ॥ ६२ ॥

इति विविधमुदासे सव्यसाची यदस्त्वस्वज्जसमरनयनः सादयिष्यन्नरातिम् ।

विधिरिवविपरीतः पौरुषं न्यायदत्तेः सपदितदुपनिन्ये रिक्ततां नीलकण्ठः ॥ ६३ ॥

वीतप्रभावतनुरप्यतनुप्रभावः प्रत्याचकाङ्क्ष जयिनीम्भुजवीर्यलक्ष्मीम् ।

अस्त्रेषु भूतपतिनापहृतेषु जिष्णुर्वर्षिष्यता दिनकृतेव जलेषु लोकः ॥ ६४ ॥

इति श्रीमहोपाध्यायभारविज्जितौ किरातार्जुनीये महाकाव्ये

किरातार्जुनयुद्धनाम षोडशस्वर्गः ॥ १६ ॥



## सप्तदश सर्गः ।



अथापदासुद्धरणक्षमेषु मितेष्विवास्त्रेषु तिरोहितेषु ।  
 धृतिं गुरुश्रीर्गुरुणाभिपुष्यन् स्वपौरुषेणैव शरासनेन ॥ १ ॥  
 भूरिप्रभावेण रणाभियोगात्प्रीतो विजिह्म्य तदीयदृष्ट्या ।  
 स्पष्टोप्यविस्पष्टवपुःप्रकाशः सर्म्यन्महाधूम इवाद्विर्वाहः ॥ २ ॥  
 तेजः समाश्रित्य परैरर्हाय्यं निजस्महन्मित्रमिवोरुधैर्यम् ।  
 आसादयन्नखलितप्रभावं भीमे भुजालम्बमिवारिदुर्गे ॥ ३ ॥  
 वंशोचितत्वादभिमानवत्या सम्प्राप्तया सम्प्रियतामसुभ्यः ।  
 समक्षमादित्सितया परेण बध्वैव कीर्त्या परितप्यमानः ॥ ४ ॥  
 पतिन्नगानामिव बद्धमूलमुन्मूलयिष्यन् तरसा विपक्षम् ।  
 लघुप्रयत्ननिष्ठहीतवीर्यस्त्रिमार्गगावेग इवैश्वरेण ॥ ५ ॥  
 संस्कारवत्त्वादमयत्सु चेतः प्रयोगशिच्चागुणभूषणेषु ।  
 जयं यथार्थेषु शरेषु पार्थः शब्देषु भावार्थमिवाशशंसे ॥ ६ ॥  
 भूयः समाधानविट्कृतेजा नैवस्युरा युद्धमिति व्यथावान् ।  
 सनिर्ववामास्त्रममर्षमुन्नं विषं महानागइवेक्षणाभ्याम् ॥ ७ ॥  
 तस्याहवायासविलोलमौलैः संरम्भात्मायतलोचनस्य ।  
 निर्वापयिष्यन्निव रोषतप्तं प्रस्तापयामास सुखनिदाघः ॥ ८ ॥  
 क्रोधान्धकारान्तरितो रणाय भ्रूभेदलेखाः स वभार तिस्रः ।  
 घनोपरुद्धः प्रभवाय दृष्टेरुद्धांशुराजीरिव तिग्मरश्मिः ॥ ९ ॥  
 स प्रध्वनय्यास्त्रुदनादि चापं हस्तं न दिङ्नाग इवाद्विष्टम् ।  
 बलानि शम्भोरिषुभिस्तताप चेतांसि चिन्ताभिरिवाशरीरः ॥ १० ॥  
 सद्वादितेवाभिनिविष्टबुद्धौ गुणाभ्यस्तूयेव विपक्षपाते ।  
 अगोचरे वागिव चोपरेमे शक्तिः शराणां शितिकण्टकाये ॥ ११ ॥  
 उमापतिम्याण्डसुतप्रणुन्नाः शिलीमुखान व्यथयावभूवुः ।  
 अभ्युत्थितस्यादिपतेर्नितम्बमर्कस्य पादाश्च हैमनस्य ॥ १२ ॥



सम्प्रीयमाणोऽनुबभूव तीव्रम्पराक्रमन्तस्य पतिर्गणानाम् ।  
 विषाणभेदं हिमवानसह्यं वप्रानतस्येव सुरद्विपस्य ॥ १३ ॥  
 तस्मै हि भारोद्वरणे समर्थं प्रदास्यता बाहुमिव प्रतापम् ।  
 चिरं विषेहेऽभिभवस्तदानीं सकारणानामपि कारणेन ॥ १४ ॥  
 प्रत्याहताजाः कृतसत्त्ववेगः पराक्रमं ज्यायसि यस्तनोति ।  
 तेजांसि भानोरिव निष्पतन्ति यशांसि वीर्यञ्जलितानि तस्य ॥ १५ ॥  
 दृष्टावदानाद्ययतेऽरिलोकः प्रध्वंसमेति व्यथिताञ्च तेजः ।  
 तेजोविहीनं विजहाति दर्पः शान्तार्चिषं दीपमिव प्रकाशः ॥ १६ ॥  
 ततः प्रयात्यस्तमदावलेपः स जय्यतायाः पदवीञ्चिगीषोः ।  
 गन्धेन जेतुः प्रमुखागतस्य गन्धद्विपस्येव मतङ्गजौघः ॥ १७ ॥  
 एवम्प्रतिद्वन्द्विषु तस्य कीर्तिं मौलीन्दुलेखाविशदां विधास्यन् ।  
 दूयेष पर्यायजयावसादां रणक्रियां शम्भुरनुक्रमेण ॥ १८ ॥  
 मुनेर्विचित्तरिषुभिः स सूर्यान्नित्ये वशम्भूतपतेर्वलौघः ।  
 सहात्मलाभेन समुत्पतद्विज्जातिस्वभावैरिव जीवलोकः ॥ १९ ॥ कलापकम् ॥  
 वितन्वतस्तस्य शरान्धकारन्वस्तानि सैन्यानि रवन्निशेसः ।  
 प्रवर्षतः सन्ततवेपथूनि क्षपाघनस्येव गवां कुलानि ॥ २० ॥  
 स सायकान्साध्वसविष्णु तानां ह्येषन्परेषामतिसौष्ठवेन ।  
 शशीव दोषादृतलोचनानां विभिद्यमानः पृथगावभासे ॥ २१ ॥  
 चोभेण तेनाय गणाधिपानास्मदं ययावाकृतिरीश्वरस्य ।  
 तरङ्गकम्पेन महाह्लादानाञ्छायामयस्येव दिनस्य भर्तुः ॥ २२ ॥  
 प्रसेदिवांसन्न तमाप कोपः कुतः परस्मिन्सुरूपे विकारः ।  
 आकारवैषम्यमिदं च भेजे दुर्लभ्यचिह्ना महतां हि वृत्तिः ॥ २३ ॥  
 विस्फार्यमाणस्य ततोभुजाभ्यां भूतानि भर्त्रा धनुरन्तकस्य ।  
 भिन्नाकृतिं ज्यान्ददृशुः स्फुरन्तीं क्रुद्धस्य जिह्वामिव तक्षकस्य ॥ २४ ॥  
 सव्यापसव्यध्वनितोग्रचापम्यार्थः किराताधिपमाशुशङ्के ।  
 पर्यायसम्पादितकर्णतालं यन्ता गजं व्यालमिवापराद्धः ॥ २५ ॥  
 निजघ्निरे तस्य हरेषुजालैः पतन्ति दृन्दानि शिलीमुखानाम् ।  
 तेजस्विभिः सिन्धुमुखागतानि यादांसि यादोभिरिवाम्बराशैः ॥ २६ ॥



विभेदमन्तःपदवीनिरोधमध्वंसनञ्चाविदितप्रयोगः ॥

नेतारिलोकेषु करोति यद्यत्तत्तच्चकारास्य शरेषु शम्भुः ॥ २७ ॥

सोढावगीतप्रथमायुधस्य क्रोधोज्झितैर्वैगितया पतङ्गिः ।

छिनैरपि त्रासितवाहिनीकः पेते कृतार्थरिव तस्य बाणैः ॥ २८ ॥

अलङ्कृतानाम्बुजतागणेन गुरुपदिष्टां गतिमास्थितानाम् ।

सतामिवाभर्षेण मार्गणानाम्भङ्गः स जिष्णोर्धृतिसुन्धमाय ॥ २९ ॥

वाणच्छिदस्ते विशिखाः स्मरारेरवाङ्मुखीभूतफलाः पतन्तः ।

अखण्डितम्पाण्डवसायकेभ्यः कृतस्य सद्यः प्रतिकारमापुः ॥ ३० ॥

चित्तीयमाणानतिलाघवेन प्रमाथिनस्तान् भवमार्गणानाम् ।

शङ्काकुलायानिचखान् दूरस्वाणान् ध्वजिन्याहृदयेष्वरातिः ॥ ३१ ॥

तस्यातियत्नादतिरिच्यमाने पराक्रमेऽन्योन्यविशेषणेन ।

हन्ता पुरां भूरि दृष्टत्कवर्धं निरास नैदाघमिवास्व मेघः ॥ ३२ ॥

अनाम्बुशन्तः क्वचिदेव मर्त्ये प्रियैषिणानुग्रहिताः शिवेन ।

सुहृत्प्रयक्ता इव नर्क्षवादाः शरामुनेः प्रीतिकरावभूवः ॥ ३३ ॥

अस्त्रैस्त्वमानामतिरेकिणीं वा पश्यन् रिपूणामथ तस्य शक्तिम् ।

विषादवक्त्रव्यवलः प्रमाथी स्वमाललम्बे बलमिन्दुमौलिः ॥ ३४ ॥

ततस्तपोवीर्यसमुद्भूतस्य पारं वियासोः समरार्णवस्य ।

महेषु जालान्यखिलानि जिष्णोरर्कः पयांसीव समाचचाम् ॥ ३५ ॥

रिक्ते सविश्रम्भमथार्जुनस्य निषङ्गवक्त्रे निपपात पाणिः ।

अन्यद्विपापीतजले सतर्पं मतङ्गजस्येव नगाश्मरन्ध्रैः ॥ ३६ ॥

च्युते स तस्मिन्निपुधौ शरार्थाङ्गस्वार्थसारे सहसेव बन्धौ ।

तत्कालमोषप्रणयः प्रपेदे निर्वाच्यताकाम इवामिमुख्यम् ॥ ३७ ॥

आघट्टयामास गतागताभ्यां सावेगमग्राङ्गुलिरस्य तूष्णी ।

विधेयमार्गे मतिरुत्सुकस्य नयप्रयोगाविव गाञ्जिगीषोः ॥ ३८ ॥

बभार शून्याकृतिरर्जुनस्तौ महेषुधी वीतमहेषुजालौ ।

युगान्तसंशुष्कजलौ विजिह्वाः पूर्वापरौ लोक इवाम्बुराशी ॥ ३९ ॥

तेनानिमित्तेन तथा न पार्थस्तथोर्यथा रिक्ततयानुतेपे ।

स्वामापदस्योज्झा विप्रन्तिसर्गं प्रोचन्ति सन्तोक्षप्रकारिपक्षम् ॥ ४० ॥



प्रतिक्रियायैविधुरः स तस्मात्कच्छ्रेण विल्लिषमियाय हस्तः ।  
 पराङ्मुखत्वेऽपि कृतोपकारात्तूणीसुखान्नित्रकुलादिवार्यः ॥ ४१ ॥  
 पश्चात्क्रिया तूणयुगस्य भर्तुर्जज्ञे तदानीमुपकारिणीव ।  
 सम्भावनायां विफलीकृतायाम्पत्युः पुरः साहसमासितव्यम् ॥ ४२ ॥  
 तं शम्भुराक्षिप्तमहेषुजालं लौहैः शरैर्मक्ष्यसु निस्तुतोद ।  
 हृतोत्तरन्तत्त्वविचारमध्ये वक्त्रेव दोषैर्गुरुभिर्विपद्यम् ॥ ४३ ॥  
 जहार चास्मादचिरेण वर्ष्म ज्वलन्मणिद्योतितहैमलेखम् ।  
 चण्डः पतङ्गान्मरुदेकनीलन्तडित्वतः खण्डमिवास्वदस्य ॥ ४४ ॥  
 विक्रोषनिर्द्भूततनोर्म्महासेः फणावतश्च त्वचि विच्युतायाम् ।  
 प्रतिद्विपावद्वरुषः समक्षं नागस्य चाक्षिप्तसुखच्छदस्य ॥ ४५ ॥  
 विबोधितस्य ध्वनिना धनानां हरेरपेतस्य च शैलरन्ध्रात् ।  
 निरस्तधूमस्य च रात्रिवक्त्रेर्विना तनुत्रेण रुचिं स लेभे ॥ ४६ ॥ युग्मकम् ॥  
 अचिन्ततायामपि नाम युक्ता मनुर्वृताम्प्राप्य तदीयकच्छ्रे ।  
 मिहीङ्गतौ ताविषुधी तदानीं विवव्रतुष्येतनयेव योगम् ॥ ४७ ॥  
 स्थितं विभुङ्गे नभसीव सत्त्वे धाम्ना तपोवीर्यमयेन युक्तम् ।  
 शस्त्राभिघातैस्तमजस्तमीशस्त्वष्टा विवस्वन्तमिवोल्लिख ॥ ४८ ॥  
 संरम्भवेगोज्झितवेदनेषु गात्रेषु चाधैर्यमुपागतेषु ।  
 सुनेर्वभूवागणितेषुराशेर्लौहस्तिरस्कार इवात्ममन्युः ॥ ४९ ॥  
 ततोनुपूर्वायतवृत्तबाहुः श्रीमान् चरल्लोहितदिग्धदेहः ।  
 आस्कन्द्य वेगेन विमुक्तनादः क्षितिं विधुर्नान्विव पार्श्विघातैः ॥ ५० ॥  
 सायज्जतेनाशनिना मघोनः शशाङ्कखण्डाकृतिपाण्डुरेण ।  
 शम्भु विभित्सुर्धनुषा जघानस्तस्त्रं विषाणेन महानिवेभः ॥ ५१ ॥ युग्मम् ॥  
 रयेण सा सन्निदर्धे पतन्ती भषोद्धवेनात्मनि चापयष्टिः ।  
 ससुद्धता सिन्धुरनेकमार्गा परे स्थितेनौजसि जङ्गनेव ॥ ५२ ॥  
 विकारभुक्ः कर्म्मसु शोचनीयः परिच्युतौदार्य इवोपचारः ।  
 विविच्छिपे शूलभृता सलीलं स पतिभिर्दूरमदूरपातैः ॥ ५३ ॥  
 उपोढकल्याणफलोभिरक्षन्वीरव्रतम्पुण्यरणाश्रमस्यः ।  
 व्रतोपवासैरिव संयतात्मातेपे मुनिस्तरिषुभिः शिवस्य ॥ ५४ ॥



ततोऽग्रभूमिं व्यवसायसिद्धेः सीमानमन्यैरतिदुस्तरं सः ।

तेजःश्रियामाश्रयमुत्तमासिं साक्षादहङ्कारमिवाललखे ॥ ५५ ॥

शरानवद्यन्ननवद्यकल्पा चचार विवस्मविचारमार्गैः ।

हस्तेन निखिंशुभ्यता स दीप्तः साकांशुना वारिधिरुन्मिश्रितेव ॥ ५६ ॥

यथा निजे वर्त्मनि भाति भाभिच्छायासयश्चापु सहस्वरश्मिः ।

तथा भ्रमन्नापु रणस्यलीपु स्पष्टद्विमूर्तिर्ददृशे स मृतैः ॥ ५७ ॥

शिवप्रणुनेन शिलीमुखेनत्सरुप्रदेशादपर्वार्जिताङ्गः ।

व्वलन्नसिस्तस्य पपात पाणेष्वनस्य वप्रादिव वैद्युतोऽग्निः ॥ ५८ ॥

आच्छिन्नचापावरणेपुजालिच्छिन्नोत्तमासिः स मृधेऽवधूतः ।

रिक्तः प्रकाशश्च बभूव भूमे रुत्सादितोद्यान इव प्रदेशः ॥ ५९ ॥

स खण्डनाम्राप्य परादमर्षवान् भुजद्वितीयोऽपि विजेतुमिच्छया ।

ससर्जं दृष्टिं परिरुग्णापादपान्द्रवेतरेषां प्रयसामिवाश्मनां ॥ ६० ॥

नीरन्ध्रस्परिगमिते क्षयं दृष्टत्कैर्भूतानामधिपतिना शिलाविताने ।

उच्छ्रायस्यगितनभोदिगन्तरालं चिच्छेप क्षितिरुहजालमिन्द्रसूनुः ॥ ६१ ॥

निःशेषं शकलितवल्कलाङ्गसारैः कुर्व्वेद्विभुवमभितः कषायचित्ताम् ।

ईशानः सकुसुमपल्लवैर्नगैस्तैरातेने वलिमिव रङ्गदेवताभ्यः ॥ ६२ ॥

उन्मज्जन्मकरद्वामरापगाया वेगेन प्रतिमुखसेत्य बाणनद्याः ।

गाण्डीवी कनकशिलानिभं भुजाभ्यामाजग्ने विषमविलोचनस्य वक्षः ॥ ६३ ॥

अभिलपतउपाय विक्रमं कीर्त्तिं क्षमलोरसुगममरिसैत्यैरङ्गमभ्यागतस्य ।

जनक इव शिशुत्वे सुप्रियस्यैकसूनु रविनयमपि सेहे पाण्डवस्य स्मरारिः ॥ ६४ ॥

इति श्रोमहोपाध्यायभारविद्यतौ किरातार्जुनीये महाकाव्ये

सप्तदशसर्गः ॥ १७ ॥



## अष्टादश सर्गः ।



तत उदग्र इव द्विरदे मुनौ रणमुपेयुपि भीमभुजायुधे ।  
 धनुरपास्य सबाणधि शङ्करः प्रतिजघान घनैरिव मुष्टिभिः ॥ १ ॥  
 हरपथासुतयोर्ध्वनिरुत्पतन्नमदुसंवलितान्जुलिपाणिजः ।  
 स्फुटदनल्पशिलारवदारुणः प्रतिननाद दरीषु दरीभृतः ॥ २ ॥  
 शिवभुजाहतिभिन्नपृथुक्षतीः सुखमिवानुबभूव कपिध्वजः ।  
 क इव नाम दृहन्मनसास्त्रवेदनुकृतेरपि सत्त्ववतां क्षमः ॥ ३ ॥  
 व्रणमुख्युतशोणितशीकरस्थगितशैलतटाभभुजान्तरः ।  
 अभिनवौषसरागभृता बभौ जलधरेण समानमुमापतिः ॥ ४ ॥  
 उरसि शूलभृतः प्रहितामुङ्गः प्रतिहतिं ययुरज्जुनमुष्टयः ।  
 भृशरया इव सक्ष्यमहीभृतः पृथुनि रोधसि सिन्धुमहोर्मयः ॥ ५ ॥  
 निपतितेऽधिशिरोधरमायते सममरत्नियुगेऽयुगचक्षुषः ।  
 त्रिचतुरेषु पदेषु किरीटिना ललितदृष्टि मदादिव चस्खले ॥ ६ ॥  
 अभिभवोदितमन्युविदीपितः समभिहत्य भृशञ्जवमोजसा ।  
 भुजयुगेन विभज्य समाददे शशिकलाभरणस्य भुजद्वयम् ॥ ७ ॥  
 प्रवृत्तेऽथ महाहवमल्लयोरचलसञ्चलनाहरणोरणः ।  
 करणशृङ्खलसङ्कलनागुरुर्गुरुभुजायुधगर्ध्वतयोस्तयोः ॥ ८ ॥  
 अयमसौ भगवानुत पाण्डवः स्थितमवाङ्मुनिना शशिमौलिना ।  
 समधिरूढमजेन नु जिष्णुनास्त्रिदिति वेगवशान्मुमुहे गणैः ॥ ९ ॥  
 प्रचलिते चलितं स्थितमास्थिते विनमिते नतमुन्नतमुन्नतौ ।  
 दृषकपिध्वजयोरसहिष्णुना मुञ्जरभावभयादिव भूभृता ॥ १० ॥  
 करणशृङ्खलनिःसृतयोस्तयोः कृतभुजध्वनि वरुण विवल्गतोः ।  
 चरणपातनिपातितरोधसः प्रसह्यपुः सरितः परितः स्थलीः ॥ ११ ॥  
 वियति वेगपरिभुतमन्तरा समभिहत्य रयेण कपिध्वजः ।  
 चरणयोश्चरणानमितक्षितिर्निजगृहे निष्णाञ्जयिनं पुराम् ॥ १२ ॥



विस्मितः सपदि तेन कस्मिणा कस्मिणां क्षयकरः परः पुमान् ।  
 क्षेमकाममवनौ तमल्लभं निष्प्रियेष परिरथ्य वक्षसा ॥ १३ ॥  
 तपसा तथा न मुदमस्य ययौ भगवान्यथा विपुलसत्त्वतया ।  
 गुणसंहतेः समतिरक्तमहो निजमेव सत्त्वमुपकारि सताम् ॥ १४ ॥  
 अथ हिमशुचिभस्मभूषितं शिरसि विराजितमिन्दुलेखया ।  
 स्ववपुरतिमनोहरं हरन्दधतमुदीक्ष्य ननाम पाण्डवः ॥ १५ ॥  
 सहशरधि निजन्तया काम्बुं कं वपुरतनु तथैव संवर्क्षितम् ।  
 निहितमपि तथैव पश्यन्नक्षिं वृषभगतिरुपाययौ सविस्मयम् ॥ १६ ॥  
 सिध्दिचुरवनिमस्त्रुवाहाः शनैः सुरकुसुमभियाय चित्रं दिवः ।  
 विमलरुचि मृगशन्नभोदुन्दुभेर्ध्वनिरखिलमनाहतस्यानशे ॥ १७ ॥  
 आसेदुपाङ्गोत्रभिदोऽलुट्या गोपायकानाम्भुवनतयस्य ।  
 रोचिष्णुरत्नावलिभिर्विमानैर्द्यौराचिता तारकितेव रेजे ॥ १८ ॥  
 हंसा वृहन्तः सुरसज्ञवाहाः संज्ञादिकण्ठाभरणाः पतन्तः ।  
 चक्रुः प्रयत्नेन विकीर्यमाणैर्व्योम्नः परिष्वङ्गमिवाग्रपक्षैः ॥ १९ ॥  
 मुदितमधुलिहो वितानीकृताः स्वज उपरि वितत्य सान्त्वानिकीः ।  
 जलद इव निषेदिवांसं वृषे मरुदुपसुखयावभूवेश्वरम् ॥ २० ॥  
 कृतवृत्ति परिवन्दि ते नोच्चकैर्गणपतिभिरभिन्नरोमोद्गमैः ।  
 तपसि कृतफले फलज्यायसी स्तुतिरिति जगदे हरेः स्तूतुना ॥ २१ ॥  
 शरणं भवन्तमतिकारुणिकस्मृव भक्तिगम्यमधिगम्य जनाः ।  
 जितसत्यवोऽजित भवन्ति भये ससुरासुरस्य जगतः शरणम् ॥ २२ ॥  
 विपदेति तावद्वसादकरी न च कामसम्पदभिकामयते ।  
 न नमन्ति चैकपुरुषस्य पुरुषास्तव यावदीश न नतिः क्रियते ॥ २३ ॥  
 संसेवन्ते दानशीला विमुक्त्यै सम्यक्षन्तो जन्मदुःखस्य मांसः ।  
 यन्निःसङ्गस्त्वमालस्यानतेभ्यः तत्कारुण्यं केवलं न स्वकार्यम् ॥ २४ ॥  
 प्राप्यते यदिह दूरमगत्वा यत्फलत्यमरलोकगताय ।  
 तीर्थमस्ति न भवार्णववाह्यं सार्व्वकामिकमृते भवतस्तत् ॥ २५ ॥  
 व्रजति शुचि पदं त्वयि प्रीतिमान् प्रतिहतमतिरेति घोरां गतिम् ।  
 इयमनघ निमित्तप्राप्तिः प्राप्ता तव वरद न चिन्तयेदः कश्चित् ॥ २६ ॥



दक्षिणाम्भ्यातदक्षिणमूर्तिन्तत्त्वतः शिवकरीमविदित्वा ।  
 रागिणाऽपि विहिता तव भक्त्या संस्मृतिर्भव भवत्यभवाय ॥ २७ ॥  
 दृष्ट्वा दृष्टान्याचरणीयानि विधायप्रेक्षाकारी याति पदं सुक्तमपायैः ।  
 सम्यग्दृष्टिस्तस्य परं पश्यति यस्त्वं यच्चोपास्ते साधु विधेयं स विधत्ते ॥ २८ ॥  
 युक्ताः स्वशक्त्या मुनयः प्रजानां हितोपदेशैरुपकारवन्तः ।  
 समुच्छिनत्स्मि त्वमचिन्त्यधामा कस्मार्ण्युपेतस्य दुरुत्तराणि ॥ २९ ॥  
 सन्निवद्धसपहर्तुमहार्यभूरि दुर्गातभयभ्रुवनानाम् ।  
 अद्भुताकृतिमिमामतिमायस्त्वं विभर्षि करुणामय माताम् ॥ ३० ॥  
 न रागि चेतः परमा विलासिता बधूः शरीरेऽस्ति न चास्ति मन्मथः ।  
 नमस्क्रिया चोषसि धातुरित्यहो निसर्गदुर्वोधमिदन्तवेहितम् ॥ ३१ ॥  
 तवोत्तरीयङ्करिचक्षी साङ्गजं ज्वलन्मणिः सारशनं महानहिः ।  
 स्रगास्यप्रङ्क्तिः शवभस्म चन्दनङ्गला हिमांशोश्च समञ्चकासति ॥ ३२ ॥  
 अविग्रहस्याप्यतुलेन हेतुना समेत्य भिन्नद्वयमूर्तिं तिष्ठतः ।  
 तवैव नान्यस्य जगत्सु दृश्यते विरुद्धवेषाभरणस्य कान्तता ॥ ३३ ॥  
 आत्मलाभपरिणामनिरोधैर्भूतसङ्ग इव न त्वमुपेतः ।  
 तेन सर्वभुवनातिग लोके नोपमानसि नाप्युपमेयः ॥ ३४ ॥  
 त्वमन्तकः स्थावरजङ्गमानान्त्वया जगत्प्राणिति देव विश्वम् ।  
 त्वं योगिनां हेतुफले कृणत्सि त्वं कारणं कारणकारणानाम् ॥ ३५ ॥  
 रक्षोभिः सुरमनुजैर्हितैः सुतैर्वा यल्लोकेष्वविकलमाप्तमाधिपत्यम् ।  
 पाविन्याः शरणगतार्त्तिहारिण्ये ते माहात्स्यन्तव भव तन्नमस्कि यायाः ॥ ३६ ॥  
 तरसा भुवनानि यो विभर्त्ति ध्वनति ब्रह्म यतः परम्पवितम् ।  
 परितोदुरितानि यः पुनीते शिव तस्मै पवनात्मने नमस्ते ॥ ३७ ॥  
 भवतः स्मरतां सदासने जयिनि ब्रह्ममये निषेदुषाम् ।  
 दहते भवबीजसन्ततिं शिखिनेऽनेकशिखाय ते नमः ॥ ३८ ॥  
 आवाधामरणभयार्चिषा चिराय बुटेभ्यो भव महता भवानत्नेन ।  
 निर्वाणं समुपगमेन यच्छते ते बीजानां प्रभव नमोऽस्तु जीवनाय ॥ ३९ ॥  
 यः सर्वेषामावरीता वरीयान् सर्वैश्च त्वं नादृतोनादिनिष्ठः ।  
 मार्गातीतायेन्द्रियाणां नमस्तेऽविज्ञेयाय व्योमरूपाय तस्मै ॥ ४० ॥



अस्मीयसे विश्वविधारिणे नमो नमोऽन्तिकस्थाय नमोदवीयसे ।

अतीत्य वाचां मनसाञ्च गोचरं स्थिताय ते तत्पतये नमोनमः ॥ ४१ ॥

असंविदानस्य ममेश संविदान्ति तित्ति तुन्दुश्चरितन्वमर्हसि ।

विरोध्य मोहात्मुनरस्युपेयुषाङ्गतिर्भवानेव दुरात्मनामपि ॥ ४२ ॥

आस्तिक्यशुद्धमवतः प्रियधर्म्मे धर्म्मेन्धर्म्मात्मजस्य विहितागसि शुत्रुवर्गे ।

सम्प्राप्नुयां विजयमीश यया सख्य्या तां भूतनाथ विभुतां वितराह्वेषु ॥ ४३ ॥

इति निगदितवन्तं स्रुनुमुच्चैर्भघोनः प्रणतशिरसमीशः सादरं सान्त्वयित्वा ।

ज्वलदनलपरीतं रौद्रमस्त्रन्दधानं धनुरूपपदमस्त्रं वेदमभ्यादिदेश ॥ ४४ ॥

स पिङ्गाक्षः श्रीमान् भुवनमहनीयेन महसा

तनुम्भीमां बिभ्रत् त्रिगुणपरिवारप्रहरणः ।

परीत्येशानं त्रिः स्तुतिभिरुपगीतः सुरगणैः

सुतम्याण्डोर्वीरञ्जलदमिव भास्वानभिययौ ॥ ४५ ॥

अथ शशधरमालेरभ्यनुज्ञामवाप्य

त्रिदशप्रतिपुरीगाः पूर्णकामाय तस्मै ।

अवितथफलमाशीर्वादमारोपयन्तो

विजयि विविधमस्त्रं लोकपालावितेरुः ॥ ४६ ॥

असंहार्योत्साहञ्जयिनमुदयम्राप्य तरसा

धुरं गुर्वीं वोढुं स्थितमनवसादाय जगतः ।

स्वधाम्ना लोकानान्तमुपरि कृतस्थानममरा

सपोलक्ष्म्या दीप्तान्दनकृतमिवोच्चैरुपजगुः ॥ ४७ ॥

\* व्रज जय रिपुकम्पादपद्मानतः सन्

गदितइति भवेन स्नाषितोदेवसङ्घैः ।

निजमृदमथ गत्वा सादरम्याण्डपुत्रो

धृतगुरुजयलक्ष्मीर्द्विर्भीस्रुनुन्ननाम ॥ ४८ ॥

इति श्रीमहोपाध्यायभारविद्यतौ किराताऽर्जुनीये महाकाव्ये

धनञ्जयास्त्रलाभोनामाष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

शुभमस्तु श्रीरस्तु ।







## विज्ञापनम् ।

कलिकाताराजधान्यां श्रीयुतभुवनचन्द्रवसाकसंस्थापित संवाद  
ज्ञानरत्नाकराख्य यन्त्रे देवनागराक्षरे मुद्रितपुस्तकविवरणम् ।

वेणीसंहार नाटकम् (महाकवि भट्टनारायण प्रणीतम्) गवर्ण-  
मेष्ट संस्कृतपाठशालाध्यापक श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टा-  
चार्यकृतव्याख्यान सहितं तेनैव संस्कृतम् । पृष्ठा २६२ मूल्य २

सुश्रुतः, आयुर्वेदः, भगवताध्वन्तरिणोपहिष्टेन सुश्रुतनाम-  
धेयेन तच्छिष्येण विरचितः । पृष्ठा ११६० मूल्य ७

कुमारसम्भवम्, सप्तमसर्गान्तम् [कालिदास कृतम्] श्रीमल्लि-  
नाथसूरिविरचितया सञ्जीवनीसमाख्या व्याख्याया, श्रीतारा-  
नाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्येण विद्वत् व्याकरणसूत्राद्यंशयान्वि-  
तम्, तेनैव संस्कृतम् पृष्ठा २६३ मूल्य २

कालिदासकृतकुमारसम्भवउत्तरखण्डम् सम्पूर्णमूलमात्र मूल्य ॥०  
भारविकृतकिरातार्जुनीयम् " " "

( यन्त्रस्थ )

सांख्यतत्त्वकौमुदी ( वाचस्पतिमिश्र विरचिता ) गवर्णमेष्ट  
संस्कृतपाठशालाध्यापक श्रीयुततारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्य  
कृतटीकासहिता ।

रघुवंशम् (महाकविकालिदासकृतम्) मल्लिनाथटीकासहितम् ।

किरातार्जुनीयम् (भारवि कृतम्) " "

शिशुपालवधम् ( भाव कृतम् ) " "

भाषापरिच्छेद सहिता मुक्तावली ( विश्वनाथपण्डितकृत )

गीतगोविन्दम् ( जयदेव कृतम् ) बालबोधिनीटीकासहितम् ।

दशकुमारचरितम् ( दण्डिन कृतम् ) पूर्वपीठिकासहितम् ।

हिन्दी ।

श्रीमद्भगवद्गीता, श्रीजगन्नाथशुक्ल विरचित मनभावनी भाषा  
टीका समेत मूल भगवद्गीता पृष्ठा २१४ जिल्द मूल्य २

प्रेमसागर दशमस्कन्धभागवत् की भाषा ४८० पृष्ठा जिल्दमूल्य २  
वैतालपञ्जीसी पृष्ठा १५८ जिल्द मूल्य १







